

SEVGİ

DÜNYASI

YENİ YILA
GİRERKEN

OCAK 2021 Sayı: 625

İNSANLIĞIN
MUTLU GELECEĞİ

EVRENİN KOZMOLOJİSİ



İÇİNDEKİLER

| | |
|--|----|
| Düşüncelerinizi Yönetiniz ve Yönlendiriniz | 2 |
| Dr. Refet Kayserilioğlu | |
| İnsanlığın Mutlu Geleceği | 7 |
| Ahmet Kayserilioğlu | |
| Yeni Yıla Girerken | 14 |
| Güngör Özyiğit | |
| Spiritüel Uyanış Deneyimlediğinize Dair 19 İşaret | 18 |
| Tamer Gerek | |
| İnsan Olmanın Anlamı | 24 |
| Seyhun Güleçyüz | |
| İklim Değişikliği İle Yetersiz Beslenme ve Açlık Kapıda | 30 |
| Der: Reyhan Oksay | |
| Andrea Ghez | 32 |
| Çev: Reyhan Oksay | |
| Farkındalıklı İletişim | 36 |
| Çev: Nelda İnan | |
| Evrenin Kozmolojisi Lemurya Yıldız Tohumu Toplantısı | 40 |
| (Canlı Kryon Celsesi) | |

Sevgili Dostlar

Önemli günlerde ve yeni sene başlangıçlarında birbirimize belli dileklerde, güzel temennilerde bulunuruz ve genellikle “tüm dileklerin kabul olsun” diye bitiririz niyazlarımızı. Dilekler, dualar gönülden gelmelidir. Gönül temiz olursa elbet makbuldür ama hiçbir insan gönlü, eğer hakkında bir hüküm verilmemişse, Yaradanından uzak kalacak kadar kapalı duramaz, kapalı bırakılamaz. Onunla bir şekilde meşgul olunur. Gönüller O'nun yeridir, O gönüllerin sahibidir çünkü. Dileğini belirten gerçekleşmesi için sabırla ve inanarak bekler, bazen bu bekleyiş anlamsız ve boşmuş gibi görünse de.

Gönlümüzü katmadan, aklımızca doğruluğuna ve ihtiyacımız olduğuna kanaat getirerek yaptığımız dilekler de vardır ve onların bizim uygun gördüğümüz zamanda ve şekilde gerçekleşmesini beklemek de. Kimi zaman çocukça davranarak böyle dileklerde bulunur, bunu kuvvetle ister ve gerçekleşmediğinde ise hüsrana uğramış gibi hissederiz ya... İşte burada aslında içten içe şükürde ve memnuniyette olmamız gerektiğini bilmeliyiz. Bir düşünsek, eğer bu tür dileklerimiz her zaman kabul olunsaydı, hiç darda ve sıkıntıda kalmazaydık nasıl insanlar olurduk ve etrafımızdaki insanlar nasıl olurdu? Mutlu olur muyduk acaba? Şükretmeye devam eder miydik yoksa bir yerden sonra şükre gerek duymaz mıydık artık? İyilik, yardım, fedakârlık, sabır ve sevgi hâlâ varolur muydu birbirine ihtiyaç duymayan insanların ilişkilerde? Düşüncelerimiz değişirdi ve biz bunu farkedemezdik. Bitmeyen isteklerimiz ve dinmeyen merak huyumuzla hep daha fazla, hep daha fazlasını istemek, hep daha ileri (!) gitmek ihtiyacımız bizi bilmediğimiz yerlere götürürdü. Oralarda sevgisiz kalırdık. Bir süre sonra bastırduğumuz, geriye ittiğimiz gönlümüz ve onu sesi gelirdi aklımıza. Gönlümüzde gerçek olan neyse, küçücük bile olsa o, bizi kurtaracak olan işte yine o olurdu.

Aklımızı, aklımızın hükmettiği şeyleri, hükmettiği şekliyle kullanmak yerine gönlümüzü arıtmak, yani daha iyi, daha doğru, daha çalışkan, daha bilgili ve daha çok seven nasıl olunur diye çareler aramak ve onları uygulamak için kullanırsak, o zaman gönlümüzden gelen dileklerin gerçekleşmesini engellemek kimsenin harcı değildir. Çünkü o gönül, sahibiyle irtibattadır ve ne dileyeceğini bilir. Böyle bir bilinçle önce sevgili ülkemiz için, tüm insanlık için, içindeki tüm canlıları ve sistemleriyle birlikte sevgili Dünyamız için iyilerin birbirini bulmasını, karanlığın yırtılmasını, aydınlığın gelmesini diliyoruz.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

*Düşüncelerinizi
her zaman
iyiye ve doğruya
yönlendirirseniz,
geleceğinizin ve
başarılarınızın kurucusu
siz olursunuz.*



Dr. Refet Kayserilioğlu

**Düşüncelerinizi
Yönetiniz ve
Yönlendiriniz**

DÜŞÜNCELERİNİZİ KONTROL EDİNİZ

Bir zamanlar bir hasta gelmişti, ölümden korkuyordu, deli olmaktan korkuyordu. Hangi hastalığı duysa, acaba bende de var mı? diye endişe ediyordu. Düşünceleri hep kötü şeylere, hep kötülöklere işliyordu. Artık iyi şeyleri ve olumlu şeyleri düşünemiyordu. Hep bir panik halinde idi. O duruma gelmiş bir hastaya: "Kötü şeyleri düşünme, at kötü düşünceleri kafandan, takma kafana böyle şeyleri!.." demek faydasızdır. Çünkü o, bu düşünceleri kafasından atamadığı için doktordan yardım istemeye gelmiş durumdadır. Ama yalnız ilâçla, bu çeşit korkuların ve korkulu düşüncelerin geçeceğini sanmak da çok hatadır. Elbette doktorun yapacağı telkinler vardır, hastanın yapacağı davranışlar ve düşünceler vardır. Doktorun yapacağı telkinlerin doğru, gerçek örneklere dayalı ve inandırıcı olması gerekir. En

inandırıcı telkinler şüphesiz hipnotizma içindeki gerçekçi telkinlerdir. Fakat önemli olan bu çeşit hastalıkların nasıl ve hangi mekanizmayla oluştuğunu bilmektir. Bu çeşit hastalar ekseriya bir yakınlarının veya arkadaşlarının ani ölümlerinden veya birden çıldırmalarından çok etkilenmişlerdir. "Acaba bana da olur mu?" diye korkmuşlardır. "Bana da niçin olsun? Ne hastalığım var ki? Sonra ölüm, doğum, Yaradan'ın takdiri ile olmaz mı?" diye kendisine sormamıştır ve kendisini bir şey olmayacağına inandıramamıştır. Aklına gelen kuşku da daha sonra, başına böyle bir şeyin geleceğinin delili olarak kabul etmeye başlamıştır. Yani "Benim aklıma böyle bir kuşku geldiğine göre, demek ki başıma böyle bir belâ gelecek. Korktuğu başına geldi derler ya... İşte bana da öyle olacak" demeye başlar.

Buradaki temel aksaklık, bu kişilerin düşüncelerini yönetmeyi

bilmemeleridir. Hattâ düşüncelerin yönetilebileceğinden haberdar bile olmalarıdır. Bu tarz insanların düşünceleri, sürekli çevrelerinin etkisiyle yönlendirilmektedir. Onlar çevrelerinden aldıkları kuvvetli telkinleri doğru, yanlış diye araştırmadan aynen kabul etmeye alışmışlardır. Daha kuvvetli bir telkin gelinceye kadar önceki benimsedikleri yolda giderler. Çevreleri elbette Radyo, Televizyon ve her çeşit basın, aile çevresi, okul çevresi, arkadaş çevresi, moda olan akımlar ve modadır. İnsan etkilenmemek için bunların hepsine cephe mi alacak? Hayır, bu hem mümkün değil, hem de gerekli değildir. Çevresinden aldığı etkileri kendi akıl ve mantık süzgecinden geçirecek ve onların değişmeyen ana esaslara, Yaradan'ın koyduğu kurallara ve doğal kanunlara uyup uymadığına mutlaka bakacaktır. İşte o zaman yanılma en aza iner.

Edindiğiniz, çevreden aldığımız bilgileri, etkileri ve telkinleri mutlaka akıl süzgecinden geçirmelisiniz. Bu bilgi gerçekten doğru mu, yanlış mı? Bu bana, benim yaşantıma ve yükselmeme yararlı mı, zararlı mı? Bu çeşit düşünceleri alır, benimsersem başarılı ve mutlu olur muyum? Yoksa sonunda bunlar beni mutsuzluklara ve başarısızlıklara mı götürür?

Şimdi bu soruları yukarıda bahsettiğimiz hastaya uygulayalım. Bir yakını öldü, aklına "Ben de ölür müyüm?" diye bir düşünce geldi. Hemen sorması gerekiyor: "Neden ben de ölecekmişim? Onun ölümüyle ve onun bedeniyle benim bedenimin ve benim kaderimin ne ilgisi var? Ecel diye bir şey var. Ecelin ne zaman geleceğini yalnız Allah bilir. Başka kimse bilemez. Bana da Allah'tan böyle bir haber gelmediğine göre, böyle bir ihtimalin doğruluğuna inanmam için bir sebep yok. Sonra böyle bir şeye inanırsam, bu bende

huzur ve sükûnet bırakmaz. Gelişmeme ve tekâmülüme, hattâ işlerimi, görevlerimi, derslerimi yapmama da engel olur. Öyleyse bu saçma düşünceleri kafamdan atacağım. Onun yerine, başarılarımı tahayyül edeceğim. Nasıl mutlu olacağımı tahayyül edeceğim. Yanlış ve zararlı düşünceleri zihnimde barandırmayacağım.

Düşünce ve tahayyüller zihinde kök salacak tohumlar gibidir. Kötü ve zararlı tohumlardan, kötü, zararlı otlar çıkar, iyi ve yararlı tohumlardan da yararlı sebzeler, meyveler ve güzel çiçekler çıkar. Bu herkesin bildiği ve görüp durduğu gerçektir. Bu gerçek düşünce ve tahayyüller için de aynen doğrudur. İyi, iyilik ve sevgi dolu, bilgiye ve çalışmaya yönelik düşünceler ve tahayyüller, insanları iyiliklere, sevgilere, bilgilere, başarılarla ve mutluluklara götürür. Aksine kıskançlık, haset, kin ve öfke düşünceleri, kuşku, korku, kuruntu düşünceleri ve kötülük yapma tahayyülleri de

insanları kötülöklere, karanlıklara, başarısızlıklara, geriliklere ve mutsuz bir zindan hayatına götürür. Sürekli neyi düşünür, neyi tahayyül ederseniz, er veya geç ona ulaşırsınız. Ne ekerseniz onu biçersiniz. Çünkü zihin tarlanıza ekilen düşünce tohumları tahayyüllerinizle sulandıkça ve beslendikçe kök salar, filizlenir ve yavaş yavaş sizin ruhunuzun malı olan öz bilginiz haline gelir. Ruhunuzun öz bilgisi olan düşünceler, artık sizin uymak zorunda olduğunuz esaslardır. Ruhunuz, o esaslara hiç aksamadan uyar, tam bir emir eri gibi uyar. Aklınız zamanla, ruhun uyguladığı esasların yanlışlığını ve zararlarını görse de, o yanlış davranışlardan vazgeçemez, ruh bildiğini okur. Ruhun öz bilgisi olmuş, yaşam ilkesi ve inancı olmuş o bilgiler değiştirilmeden, ruh o sıkıntılı, azap veren davranışları yapmakta devam eder.

Bunun açık örneğini, bedene zararlı kötü alışkanlıkları bıraka-

mayanlarda görürüz. Meselâ içki ve sigara tutkunları vardır. İçkinin ve sigaranın zararlarını gördükleri halde bırakmazlar. Çünkü önceden sigaranın ve içkinin çok keyif verici, çok sükseli bir şey olduğunu, kendilerine bir ayrıcalık ve bir kişilik kazandırdığını düşünmüşlerdi. Yıllarca bu düşünceleri ve tahayyülleri zihinlerinde beslemişlerdi. O düşünceler zamanla onların öz bilgisi olmuş, sigara ve içki tutkusu bütün varlıklarını kaplamıştı. Şimdi onların zararlarını ve acılarını çekiyorlar, bırakmak istiyorlar, bırakamıyorlar. Sigaranın ve içkinin faydalı değil, sağlığa zararlı, iyi değil kötü olduğunu, kişilik ve üstünlük kazandırmadığını, aksine acizliğin ve zavallılığın bir simgesi olarak görüldüğünü iyice anlamaları, bu bilgileri de ruhlarına benimsetip öz bilgileri haline getirmeleri gerekmektedir. Başka türlü kurtulamazlar. Öyleyse baştan iyi ve doğru düşünceleri seçerseniz bu zor mücadeleden ve birçok

sıkıntıdan, birçok azap-tan kurtulmuş olursunuz.

Bu dünya yaşamı ve ilâhi düzen, insanların iyi, doğru ve yararlı işler yaparak sağlık içinde yaşamalarını ve sağlık içinde yükselmelerini öngörmektedir. Bunun aksi davranışlar, insanın kendi eliyle kendi azaplarını, kendi hastalıklarını ve kendi zindanını hazırlamasına yol açar. Yanlış, zararlı ve kötü davranışlar da yanlış, zararlı ve kötü düşüncelerin sonucudur.

Herkes için iyi şeyler düşünen, herkesteki iyi yönleri arayıp bulan ve onları söyleyen, herkese sevgi gösteren, herkesle iyi geçinen ve insanlar için iyi niyetler besleyen kişiler her yerde sevilirler. İnsanları yükseltmeyi, yanlışlardan korumayı gaye bilen hayırlı insanlar, her yerde saygı görürler ve sonsuz bir hürriyet içinde ve mutluluk içinde yaşarlar. Böyleleri örnek insanlardır. Onlar kimsenin hasedini, kıskançlığını çekmemeye özen gösterirler. Çünkü bu tarz

insanlar gösterişi sevmeyizler. Övünmelerden başkalarını ezecek fiyakalardan sakınırlar. Küçülmesini bilirler. Zengin de olsalar, iyi şartlar içinde de yaşasalar bunu başkalarını ezecek tarzda yapmazlar. Aksine imkânlarını başkalarıyla paylaşmaktan mutluluk duyarlar. Muhtaçlara hizmet ve yardım, onların en hoşlandıkları davranışlardır. Böyle kimseleri insanlar da, Yaradan da çok sever. Hele onlar bir de bilgilerini sürekli geliştirmeyi bilen ve çalışmayı baş tacı eden kimselerse, gittikçe Güneş gibi parlarlar.

Bunların tamamen zıddı kimseler de vardır. Herkes, onlara göre kötüdür, düşmandır. Onlarca hiç kimsenin gözünün yaşına bakmamalıdır. Başkalarına acı-mak, merhamet etmek zavallılıktır, güçsüzlüktür. Kendine zarar vereceğini umduğun kişiyi, daha atik davranarak sen önceden ezeceksin, derler. Hiç kimseyi sevmeyen, hiç kimsede iyi bir yön göremeyen bu

zavallılar, aslında kendilerini de sevmemektedirler. Çünkü bu tarz düşünce ve davranışları onların düşmanlarla çevrili oldukları duygusunu artırır. Böylece onlar zamanla gerçekten düşmanlarla çevrili bir hapishanede yaşarlar. Asla mutlu ve huzurlu olamazlar. Sürekli melanet, kötülük, hile ve çirkeflik düşünürler. Fırsat bulunca da hiç tereddüt etmeden yaparlar.

Böyle kimseler, kendi kötü düşünceleri ve tahayyülleriyle zihinlerinde ve gönüllerinde bir gün kendilerini mutlaka sokacak olan zehirli bir yılanı beslemektedirler. Kötü düşünceler, kötülük düşünceleri, sevgisizlik ve düşmanlık düşünceleri zihinde kök saldıkça, tahayyüllerle beslendikçe, kötü duygular ve kötülük istekleri halinde ruhlarını doldurur. Onlar çevrelerine kötülük yaparken ve kendi kötü sonlarını hazırlarlarken şeytanın (vesvese verenin) de uşağı olurlar. Vesvese veren ve içlerindeki

zehirli yılan, onların acı sonunu mutlaka hazırlar. Onlar bir gün kendi elleriyle kendi gözlerini oyarlar.

İyilikler, üstünlükler ve mutluluklar da, insanın kendi düşüncelerinin ve kendi tahayyüllerinin sonucudur. Sürekli iyi, asil ve yüksek düşünceleri besleyen kimse, gittikçe yükselir, Güneş gibi parlar. Karakterini geliştirmiş, olgunlaşmış kimse, herkese en iyi etkileri yapabilecek bir güç kaynağı olur. Onlar çekici kişilikleriyle, sevgi dolu bakışlarıyla, yardıma ve hizmete hazır tutumlarıyla gönüllerde taht kurarlar ve herkesin güvencesi olurlar.

Yaşamın her dalında kazanılan başarılar, temiz düşüncelerin, yüksek ideallerin ve doğru tahayyüllerin sonucudur. Kendine doğru bir hedef seçen kimse, yeteneklerine, eğilimlerine ve isteklerine uyan ve gönlünü coşturan doğru hedefi seçen kimse, sürekli hedefini düşünerek, ona doğru emin adımlarla

yürür. Gönlünüz hedefine bağlandığı için, gündüz tahayyülleri, gece rüyaları o hedefe en iyi, en kolay, en güzel şekilde nasıl ulaşacağıyla ve neler yapacağıyla meşguldür. Sadece yuvasını düşünen, dosdoğru yuvasına giden göçmen kuşlar gibi, o da doğruca hedefine gider. O kişi için başarı kesindir, hedefine ulaşmak, hem de en iyi şekilde ulaşmak, kuşkusuzdur, kesindir. İşte büyük bilimsel buluşlar, büyük sanat eserleri ve iş hayatındaki büyük başarılar böyle köklü ve doğru düşüncelerin, tahayyüllerin ve onlara uyan büyük çabaların sonucudur. Bilmek gerekir ki öyle büyük düşünce, tahayyül ve çaba içindeki insan Yaradan'a en yakın haldedir. O'ndan sürekli ilham ve yardım alır. O'nunla düşüncede, tahayyülde ve gönülde bir oluşun vereceği yücelik ve mutluluk tarif edilmez bir güzelliştir. Bu yol, bu kapı herkese açıktır. İnsandan beklenen, o büyük kapıdan geçip, o güzel yolda yürümektir.

Rehberlik Bilgilerinin Düşündürdükleri: 13

İnsanlığın Mutlu Geleceği...

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog



YANLIŞ YERE Mİ GELMİŞTİM?

Dünya işlerinde, çalışıp çabalayarak, bilgi ve becerilerini geliştirerek, aklını ve gönlünü emeğine katarak yüz ağartıcı önemli başarılar kazanmış, çevresinin saygı ve takdirlerine doymuştu. Şimdi ise aynı emeği gönlünün

daha çok arınması ve gelişmesine har-cama kararındaydı. Ona örnek olacak, yol gösterecek birini arıyordu. Gerçek teslimiyetin sadece Hepimizi Sevgisinden Vareden'e ve O'nun değişmeyen ahlâk kurallarına olduğunu biliyordu. Fatıha Sûresindeki "Ancak sana kulluk eder, ancak senden yardım

isteriz" âyetini doğru anlamıştı. Aradığı önder kişi, kayıtsız şartsız, her sözüne düşünmeden taşınmadan, aklını ve mantığını kullanmadan körü körüne uyacağı biri değildi.

Böyle davranırsa Yaradan'ın en istemediği şeyi yapacağını, şirk'e yani O'na ortak koşma batağına saplanacağını farkındaydı. Aradığı kişi, yaşadığı tecrübelerle geliştirdiği aklını, gönlü için kullanarak, arınma yollarında mesafeler kaydetmiş; iyilik, doğruluk, çalışma, bilgi ve sevgi basamaklarında yukarılara tırmanmış biriydi. Sadece onun deneyimlerinden; öğütlerinden yararlanmak arzusundaydı. Yol göstericiyi can kulağıyla dinleyecek, son kararı kuşkusuz kendi verecekti.

Uzun süre çevresinde böyle birini aradı. Bulamadı. Nihayet uzak bir şehirdeki birinin adını, adresini verdi güvendiği bir arkadaşı. Sevinç ve coşkuyla hiç vakit geçirmeden yola koyuldu. Yorgun argın verilen adrese ulaşmış, övülen zatin kapısını çaldı. Evde üst kat penceresinden başını uzatan, aradığı kişi değil, karısıydı. Ekşi bir suratla kapıdaki yabancıyı süzüyordu. Hoca Efendi ile tanışmak ve öğütlerinden yararlanmak için uzak diyarlardan geldiğini öğrenince, kadının ekşi suratı daha da musibet bir hal almış, tüm öfkesiyle, açmış ağzını, yummuş gözünü makineli tüfek gibi haykırmaya başlamıştı: "Vallahi billahi bıktım usandım hepimizden. Bu şehirde-

ki ahmaklar yetmedi, bir de başka şehirlere mi yayıldı bu salak, bu sersem hocanın şânı, şerefi. Bir faydası olsa bu zavallının, önce bana olurdu. Bu hiçbir işe yaramaz biçare için bu kadar yol tepmişsin, kalıbına kıyafetine de hiç yakıştıramadım. Doğrusu, hemen evine dön. Zaten şu anda kendisi de evde yok, dağa odun kesmeye gitti!"

Kadının sözlerinden açıkça anlaşılıyordu ki, yanlış yere gelmişti. Adam en yakınındakini ıslâh edememişti.

Şair boşuna mı konuşuyordu: "Kendisi muhtac-ı himmet bir dede; nerde kaldı gayriye himmet ede!.."

Ne var ki, bu kadar yolu aşmış gelmişken en güvendiği arkadaşının öve öve bitiremediği şu âdemi görüp öyle döneyim diye, doğruca dağ yolunu tırmanmaya başladı. Epeyce yol almışken uzaklarda hiçbir şeye benzemediği bir silüet dikkatini çekti. Yaklaşınca durumun farkına varıp olduğu yerde donup kalmıştı. Bir adam, bir aslanın üzerine odunları yüklemiş, kendisi de üzerine binmiş ağır ağır aşağıya iniyorlar, iyice yaklaşınca gördü ki, aslanın üzerindeki arkadaşının tarif ettiği adamın ta kendisi. Hay Allah; bir karısının sözlerine bak, bir de şu manzaraya. Adam besbelli ki ermişlerin ileri gelenlerinden. Selâm verip, selâm aldıktan, yolcunun geliş nedenini konuştuğundan sonra birlikte yürümeye başladılar. Evet, bu ermiş tam da istediği gibiydi, onun eğitimine girecekti;

ama hâlâ karısının söyledikleri kulağında uğuldayıp duruyordu. Bu problemi çözmezse içinde ukde olarak kalacaktı. Bütün gücünü toplayıp kapıdaki uğursuz sözlerin anlamını sordu Hoca Efendiye. Hocanın cevabı, belki de gireceği gönül eğitiminin bir özeti gibiydi:

"Arkadaşım, ben bu hatunun acı sözlerine, küçümsemelerine, Yaradan'ın bir sınavı gibi görüp, yıllar boyu sabır ve tahammül göstermeseydim ve ona olan sevgimi düşmanlığa çevirseydim, şimdi şu aslana hükmedecek, sırtına binip, odunlarımı taşıtacak kudrete ulaşabilir miydim hiç?!. Sen bilmiyor musun kutsal kitaplarda, "Peygamber bile kendi köyünde peygamberlik yapamaz" dendiğini?" Ne güzel kurgulanmış bir mesel değil mi bu?!

HATASIZ KUL OLMAZ

Yaptığım incelemelerde, hangi yüce düzeye gelirse gelsin insanın genlerinin, hormonlarının, sinirlerinin ve bilinçaltının etkisiyle zaman zaman hatalar yapabileceği gerçeğine gelmekte gecikmedim. Dinler tarihinde bunun pek çok örneği var. İnsanın da ötesindeki yüce varlıkların bile, geçmişleri kapatılıp insan bedeniyle dünya okuluna gönderildiklerinde hatalar yaptıklarını biliyoruz. Hârut ve Mârut ismiyle anılan iki yüce meleğin dünyadaki serüveni, bunun açık bir kanıtı olmuştur. Onların serüvenini Bizim Celselerimiz'den tekrar hatırlayalım:

"Hani bir zamanda, bir ikili vardı ya, parlaklar arasında çok. Hani bir zaman, neden ayrı tutulduklarını sorup yeryüzünde olanların ve dönmek istediler de sınanmak için onların yanına. Hani başaramadılar ya!.. Ve o zaman anladılar ayrı tutulmuşların ayırda oluş sebebini. Ve bir daha dönmek istedikleri halde eski yerlerine dönemediler. İşte onlar bir zaman için belli bir şeyi anladılar, belli bir şeyi bildiler ve sonra bildirme yolunda oldular. Bildirirken O'nun sevgisini, adını ve gerçeklerini andılar..."

AKLIN ÇEKİRDEĞİNDEKİ İÇGÜDÜ

Hârut -Mârut örneği bize yeni ipuçları sunar, insan olmadıkları için onların bizler gibi reenkarnasyonla bir geçmiş yaşamları ve o yaşamlarından aktardıkları bir karma yükleri yok. Karmasız olmalarına rağmen sadece beden kanunlarının buyruğu altına girmeleri, onları da yanlış yapma potansiyeline sokuyor. Ve nitekim yapıyorlar da!.

Bu mekanizmanın biyolojik sebebi, Bizim Celselerimiz'de her insanın aklının çekirdeğine yerleştirilmiş bir içgüdü ile açıklanıyor. Anne karnına düştüğümüzden itibaren bin bir ölüm tehlikesiyle yüz yüzeyiz. Tüm canlılarda bir savunma sistemi ve yaşamaya hırs ve azimle sarılmayı sağlamak fonksiyonunu gerçekleştirmek için beynimizin en etkin yerine, çekirdeğine yerleştirilmiş genetik kökenli bir içgüdü

bu. Eğer bu içgüdü olmasaydı hiçbir canlı yaşamını sürdüremezdi. Ancak, hayatı görevi dolayısıyla vazgeçilemeyecek bu içgüdü; olduğu gibi başıboş bırakılır; yaşam deneylerimiz aklımız ve gelişmiş ahlâki değerlerimizle terbiye edilip kontrol altına alınmazsa, ben merkezli, bencil bir tutuma girmemiz işten bile değil. Bu içgüdü o kadar etkilidir ki, aklımızla doğru dediğimiz ama gönlümüze tam benimsetemediğimiz şeylerin tam tersini bize kolaylıkla yaptırır. Aslında olgunlaşmak, bu içgüdüyü terbiye etmek, mümkün meretebe kontrol altına almakla başlar. Bizim Celselerimiz’de kısaca bu şöyle anlatılmaktadır:

“Akıl hürriyeti engel olunamaz bir oluşumdur.. Bilgi ve tecrübe ile terbiye edilir. Ve içgüdü yanlış gösterdiğinde, terbiye edilmiş akıl işe karışır ve bastırır. Siz buna “nefis mücadelesi” diyorsunuz. İşte bu doğrudur. Bunu yapmak güçtür, ama bunu yapabilenler bilsinler ki, O’na en yakın olanlardır.”

SEÇİLMİŞLERİN GÖREVLERİ

Bütün bu genel doğrulara rağmen; peygamberler, evliyalar, azizler, ermişler, gönül erleri, ışık savaşçıları gibi değişik sıfatlarla andığımız insanlara, İlahî düzende nasıl bir rol biçildiğini öğrenmek isteriz. Evet, özümüz, hamurumuz, çamurumuz bir, hiçbirimiz hatalarımızı sıfırlamış değiliz. Öyleyse fark nerede?..

Burada, hata oranlarındaki çarpıcı farklılığı görmezden gelmememiz cevabımıza ışık tutacaktır. Bu özel görevli insanlar az hatalar işlemelerinin yanı sıra, örnek davranış ve eylemleriyle uygarlığın maddi ve manevi gelişmesinde hepimizden daha çok pay sahibidirler. O gülyüzlü peygamberler, Mevlânalar, Yunuslar, o gönül güzelleri hiç yaşamamış olsaydı, bugüne kadar çoktan birbirimizin gözünü çıkarıp yok olup gitmiştik belki de!..

İnsanlık tarihindeki bu manevî önderler, gelişigüzel mi geliyorlar aramıza, yoksa başlangıçta kurulmuş bir ilâhî düzene göre mi işliyor bu organizasyon? Bu soruya bugünkü deneysel bilimimizden hiçbir yanıt alamayız. Bırakın yanıtı, onun metodolojisinde bu sorunun yeri bile yok.

Geçip gitmiş kervan hakkında, iz sürücülerin yaptığı gibi, kalıntıları inceleyerek epeyce bilgi sahibi olabiliriz ama kervanbaşından, hele hele kervanı düzenleyen kervan sahibinden alacağımız bilgiler çok daha detaylı, çok daha gerçekçi olacaktır. Deneysel bilim ise sadece iz sürücülerin elde ettikleriyle yetinmektedir.

Bilimsel bilgidен kuşkusuz sonuna kadar yararlanacağız. Ama sadece onunla yetinmeyeceğiz, insan aklının tek bulgusu deneysel bilimdir diyebilir miyiz? Olayların gerçek nedenlerine, ilk sebeplerin neler olabileceğine; ancak akıl çalıştırarak, felsefe yaparak, büyük

bilginlerin katkılarıyla önemli sonuçlar alınmış parapsikoloji incelemeleriyle, kutsal metinleri ve manevi Rehber Varlıkların bildirilerini derinliğine düşünerek varabiliriz. O zaman iz sürerek elde ettiğimiz bilgileri, kervancı başının, kervan sahibinin vereceği bilgilerle sentez ederek daha kapsamlı sonuçlara ulaşabiliriz.

"Aramızdaki iyilerin ve manevî önderlerin insanlık planındaki yeri nedir?" sorusunun cevabını da pozitif bilimlerden değil, diğer kaynaklardan alacağız.

İBLİS'İN İTİRAFI

Kuran'da Hicr Suresi'nde emre rağmen, Âdem'e secde etmemekte direnen cinlerin ileri gelenlerinden İblis ile, onu da Sevgisinden Varetmiş olan Yüce Rab'bin karşılıklı çetin konuşmaları aktarılır. Dileği üzerine İblis'e, insanları azdırması, doğru yoldan çıkarması için Yaradan, "Din Günü"ne kadar izin verir. Bu sırada İblis'in şu itirafı konumuzla ilgili bize çok önemli ipuçları sunar:

"İblis: "Rab'bim" dedi "beni azdırmadan ötürü andolsun ki, (ben de) onlara (günahları) süsleyeceğim ve onların hepsini azdıracam. Ancak içlerinden ihlâs verilen kulların hariç."

(Hicr- 39-40)

İblis'in bu itirafından anlaşılıyor ki, hatalar da yapsalar, yerine göre düşe kalka da yürüseler, Yaradan tarafından

yol gösterici ve önder olarak seçilmiş ve işaretlenmiş bazı ihlâs'lı kullar ana çizgiden, ana hedeften asla şaşmayacaklar. Görevlerini bitirecek, O'nun katına varacak ve insan kardeşlerinin de O'nun yanına varması için hizmet ve yardım götüreceklerdir. Nasıl ki hepsi de birbirinin aynısı oldukları halde dişiler arasından seçilen bir arı, özel beslenerek "Kraliçe Arı" haline getiriliyor ve neslin devamını sağlıyorsa, aynı bunun gibi özel işaretlenen ve özel yetiştirilen "İhlâslı Kullar" da insan neslinin emrine verilip, gelişip olgunlaşmayı hızlandırıyorlar.

Aslında çok büyük yük alıyorlar üzerlerine... Ama İblis zaman zaman hızlarını kesse de, ana yoldan çıkaramıyor onları. İyi de, İblis, ihlâs verilmiş "İyi Kullar" organizasyonunu nereden biliyor da böyle konuşabiliyor. Bunun cevabı için Bizim Celselerimiz'de ipucu var:

"Her şey için, her şeyi O'nun emriyle harekete geçirenler sizin var olmanız müjdesine secde ettiler. Siz ve sizler için, insan kardeşleriniz için sevindiler. Ve sonra O olacakları peşinen onlara duyurdu, hepsi derinden üzüldüler. Sizin için yola çıktılar; şaşmadan, sapıtmadan varasınız diye..."

Belli oluyor ki, yeryüzünde hayatın gelişmesiyle görevlendirilmiş melekler ve onların, cinlerin ileri gelenlerinden seçtikleri İblis gibi bazı varlıklar, insanoğlunun dünya serüveninin kilo-

metre taşlarından Yaradan tarafından önceden haberdar edilmişler. Bu arada İhlâslı Kullar organizasyonundan da bahsedildiğinden İblis, bütün azgınlığına hünerine rağmen onları sapıtamayacağı itirafında bulunuyor.

Bizim Celselerimiz'de dünya hayatımızdan çok önceki zamanlarda, belki de hepimizin O'nun önünde toplanıp "Sen bizim Rabbimizsin" dediğimiz o "Elest Bezminde", O "Kalû Belâ" gününde, Yaradan'ın ihlâs organizasyonunu ilân edişi şöyle anlatılmaktadır:

"Siz O'nun yaratıcılığından ve vericiliğinden sebepleneceksiniz. Burada birbirinizden farkınız olmadığını, birbirinizle gerçek kardeş olduğunuzu öğrendiniz. Ve siz daha önceden bilmediğiniz yerde kardeş ilan edildiğinizi de. İşte o yer, O'nun ihlâsınun ilan edildiği gündü. Birbirinizi ve kendinizi öylece biliniz."

DAĞDAKİ VAAZ'IN ÜÇÜNCÜ BİLDİRİSİ

2000 yıl önce Hz. İsa'nın aslında çağımıza ve yaşayacaklarımıza ışık tutmak için Dağda verdiği vaaz'ın üçüncü bildirisinde başlı başına İhlâslı-Salih, alçak gönüllü, yumuşak huylu gerçek iyilerden söz edilmektedir: "Halim olanlara ne mutlu, çünkü bu dünya onlara miras kalacaktır."

Rehber varlık Kryon, Dağdaki Vaaz'ın çağdaş yorumunda "Halim olanlar" deyimine açıklık getirir:

"Bu halim olanlar kimlerdir diye sorabilirsiniz. Onlar, bazılarının size söyledikleri gibi, zayıf olanlar değildir. Bu halim varlıklar Işık Savaşçılarıdır. Bu halim varlıklar öfke yaratacak durumlar karşısında öfkelenmekte acele etmeyenlerdir. Bu halim varlıklar savunmanın gerekli görüldüğü bir durumda kendilerini savunmakta acele etmeyenlerdir. Bu halim varlıklar hoş görülemez olanı hoş görenlerdir..."

Işık Savaşçıları, gezegeni miras almak söz konusu olduğunda, bilin ki bunlar sizler olacaksınız. Diğerlerine bu Yeni Çağ'da yol gösterecek olanlar sizlersiniz. Çünkü siz neyin olup bittiğini biliyorsunuz ama onlar bilmiyorlar. Sizler yeni liderlersiniz. Sizlere halim olanlara gerçekten ne mutlu..."

(Kryon- Cilt-3 S: 105)

Diğer bir toplantıda Kryon aynı konuda şunları söylemişti: "Eski insanlar size "dünyanın halim olanlara miras kalacağını" söylemişlerdi. Ne yazık ki "halim" sözcüğü çeviri için zayıf bir seçimdi. Gerçekten de dünya halim olanlara kalacaktır, ama halim'in gerçekten ne anlama geldiğini anlamalısınız. Halim insan sevginin gücüne boyun eğer. Yani halim insan diğerleri öfkeyle suçlarken bilgelikle geriye çekilmeyi seçer. Halim insan bir başkasını zenginliği, ya da toplumdaki konumuyla değil, sevgi ölçütü ile değerlendirmeyi seçer. Halim insan gerçekten egosuzdur ve kendisini sözlü bir saldırıya uğradığında dahi savunmakta acele etmez. Çünkü halim insan, sözlü

bir saldırının hiçbir şeye zarar vermediğini ve saldırganın dengesizliğinin bir sonucu olduğunu anlayacak bilgiğe sahiptir. Halim insan saldıranlara sevgi gönderecek ve hoş görülmez olana bile hoşgörü göstererek her zaman Dünyada dengeyi tezahür ettirecektir.

“Bu halim insan kimdir?” Bu halim insan gezegen üzerindeki en güçlü insanlar arasında yer alır. Bu halim insan sevgiyi güç kaynağı olarak tanımış olan ve onunla birlikte yaratandır.

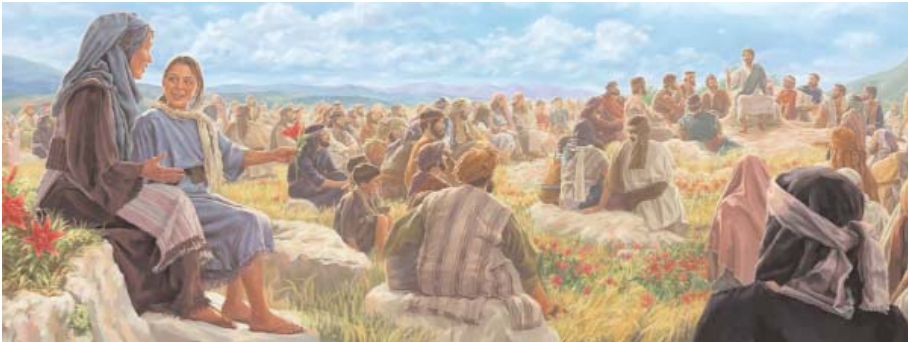
“O, olumsuzluğa ve kötülüğü iyiliğe dönüştürür. Bu insan bireyleri iyileştirme gücüne sahiptir ve bu insanlardan oluşan gruplar gezegeni değiştirebilirler. Tüm savaşçılar bu halim insanlarla kıyaslandıklarında gölgede kalacaklardır; çünkü bu dengeli varlıklardan birisinin gücü bile sevgisiz insanlardan oluşan bir ordunun gücüne eşit olacaktır.” (2. Kitap, S: 15)

Kuran'da Enbiya Suresi'nde Din Günü sürecinin sonunda salih kulların yani gönül güzeli, gerçek iyi kişilerin dünyayı miras alacağı söylenerek

"Dağdaki Vaaz" doğrulanır: *“Andolsun Tevrat'tan sonra Zebur'da da, dünyaya mutlaka salih kulların varis olacak diye yazmıştık.”* (Enbiya-105)

Hatırlayacaksınız, Kryon Dağdaki Vaaz'da bildirimlerin sırasının da önemli olduğunu, en çok enerji taşıyan ilk sırada yer aldığını söylemişti. İlk sırada söylenen “Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Göklerin Egemenliği onlarıdır” sözleriyle tam tersine henüz nefsinin terbiye edememiş, olgunlaşmamış, ruhen yoksul olanlardan bahsediliyordu. Belli ki birinci plânda önem verilenler, gelişmeleri dört gözle beklenenler de tamamen onlardır.

Seçilmiş olan İhlâslı Kullar; sadece onlara hizmet etmek üzere var edildiklerini hep hatırd tutarak, gurur ve büyüklük duygularına, başkalarını küçük görme yanlışlarına varmadan, insanın insana farksızlığını unutmadan, Yaradan'ın katına birlikte götüreceklerinin çokluğuyla görevlerini başara-bileceklerdir. Onlar için anayasanın değişmeyen ve değiştirilmesi teklif edilemeyen maddesi de bu olabilir ancak!..



Yeni Yıla Girerken

Güngör Özyiğit, Psikolog



*İşte yaşamın değerini belirleyen giz
Kimi is bırakır arkasında kimi de iz*

Yeni yıllar bir değerlendirme ve yeniden yapılanma fırsatı olmalı bilinçli insanlar için. Geçmişimizin bugünü, bugünkü davranışlarımızın ise geleceğimizi oluşturduğunu bilmeliyiz.

Öyleyse geçmişin deneyimlerinden damıtıp süzdüğümüz bilgilerle yarına yönelmeliyiz. O nedenle yeni yılı bu tür uyarıcı ve uyandırıcı etkileriyle, üst düzeyde bir Noel Baba armağanı olarak kabul etmeliyiz.

Her yıl seçilegelen "yılın adamı" ve "yılın olayları"nın bizim hayatımızla zerrece ilgisi olmadığına değinen Ali Kırca, her bireyin kulağına şu sözleri fısıldıyor: "Siz kendi hayatınızın kahramanı olmadıkça ve sizin yaşadığınız o ufak tefek olaylar sizin hayatınıza damgasını vuran "yılın olayları" olmadıkça bütün seçimler nafiye. Geçen yıl geçtiyse geçti. Hiç değilse gelen yılda kendi hayatınızın kahramanı olmaya bakın. En büyük dostluğu yayın. En iyi aşkı ağlınıza takın. En iyi sınavı kazanın. Kendi hayatınızın golünü atın."

Ve elbet ki bu yılın "meydan okuması" olan salgın hastalığa, pandemiye karşı bağışıklık sisteminizi ve moralinizi yüksek tutun. Gerekli önlemleri alın. Hayatınızı korumanın ve sağlıklı kalmanın birincil göreviniz olduğunu bilin.

MUTLULUK YANIBAŞINIZDA

Melih Aşık "Açık Pencere" köşesinde mutlu bir yaşamın envanterini çıkarıyor:

"- Geçen yılı iyi geçirdiniz mi?

"- Kaç kez Güneşin doğuşunu izlediniz?

"- Sağlıklı olunuza hiç sevindiniz mi?

"- Hiç gün ışığıyla uyandınız mı?

"- Hiçbir neden yokken kaç kişiye hediye aldınız?

"- Kaç sabah yolda bir kediyi okşadınız?

"- Yeni doğmuş bir bebek parmağınızı sıkıca tuttu mu hiç?

"- Ve siz onu kokladınız mı?

"- Boylu boyunca çimlere ya da karların üstüne uzandığınız oldu mu?

"- Çocukluğunuzdan kalan bir şarkıyı söylediniz mi hiç?

"- Kaç kez kuşlara yem attınız ya da saksıdaki çiçekleri suladınız?

"- Bir çiçeği dalındayken kokladınız mı?

"- Eski bir dostunuzu aradınız mı hiç?

"- Ve iyi bir yılın bunlar gibi küçük şeylere bağlı olduğunu düşündünüz mü? Yeni yılda düşünün. Yayılın çimler üzerine... Acele edin..."

KALEM VE SİLGİ

Hurşit Güneş "Kalem ve Silgi" benzetmesiyle güzelce bezediği yazısıyla yaşamımıza ışık tutuyor:

"İnsanın yaşamı ya kaleme benze ya da silgiye. İz bırakan işler yapığımızda yaşamımız kaleme benzer. İzleri silmeye çalışığımızda silgi oluruz. Kalem değerlidir. Hediye olarak verilir. Hattâ hatıra olarak saklanır. Kalemle eser bırakılır. Ve kalemler hep şaşar.

"Silgiler ise faklıdır. Silgi hep birilerini, izleri, eserleri silmeye çalışır. Değerli silgi olmaz. Silgi hediye verilemez. Her kullanıldığında hem birilerini yok eder, hem kendini. İşte kalemle silgi arasındaki fark budur. Silgi sildikçe biter, kalem ise yazıldıkça kalıcılaştır."

Buna göre yaşamımızda hep kaleme özenmeli, silgiden ise sakınmalı. Ya da onu sadece yanlışları silmek için kullanmalı.

UMUT YİNE İNSANDA

İlhan Selçuk bir yeni yıl yazısında önce karanlık bir dünya tablosu çiziyor:

“İsa zamanında tüm gezgende 100-150 milyon kişi yaşırdık. 20.yüzyılın başında bir buçuk milyar nüfusa ulaşıldı. Bugün 7 milyarı aştık.

“Doğayı tüketiyoruz. Amerika bu tüketimde başı çekiyor. Dünyadaki nüfusun 320 milyonu ABD'de yaşarken, gezegenimizdeki tüketimin nerdeyse yarısını ham hum şaralop harcaıyveren bu benciller geleceğimizi karartıyorlar.

“Yeni bir yıla geçen insanlık, ters kepçe bir dünya düzeninde bir adım daha atıyor.”

Her şeye rağmen insandan umut kesilemeyeceğine değinen Sayın Selçuk, geleceğe yönelik iyimserliğini sürdürüyor:

“Bencilliğin egemenliğindeki tüketici uygarlığın seçeneği, sencillerin bakışındaki iyimserliktir. Küreselleşme sürecinin son 10 yılında ortaya çıkan acı gerçekler, insanların gözünü açmada olumlu işler gördü. Yeni yıla girerken iyimserliğimizin nedeni, gezegenimizde yaşayan insanların, kendi kendilerini kundaklayıp yok etmek yolundaki gidişata "dur" diyecek kadar akıllı olduklarına inancımızdan doğuyor.”

MİNYATÜR DÜNYA

7,8 milyarlık dünyayı, halkların oranlarını koruyarak 100 kişilik bir köy kadar küçültseydik ne gibi bir tablo ile karşılaşırđık. Onu da Abbas Güçlü yazıyor.

Buyurun okuyun:



“Köy ahalisinin 57’si Asyalı, 21’i Avrupalı, 14’ü Amerikalı (Kuzey, Orta, Güney) ve 8’i de Afrikalı olacaktır. Bunların 52’si kadın, 48’i erkek, 30’u beyaz, 70’i beyaz olmayanlardan oluşacaktı.

“Dinler dağılımında ise 30’u Hıristiyan, 70’i Hıristiyan olmayanlardan meydana gelecekti.

“6 kişi bütün servetin yüzde 59’una sahip olacak ve bunların hepsi ABD pasaportu taşıyacaktı.

80 kişi kötü evlerde yaşayacak, 70 kişi okuma-yazma bilmeyecekti. 1’i ölmek üzere 1’i doğmak üzere olacaktı.

“Buzdolabında yiyeceğiniz, üzerinizde elbiseniz ve başınızı sokaçağınız bir eviniz varsa, dünyadaki insanların % 75’inden daha zenginsiniz. Bankada ve cüzdanınızda para varsa, dünyanın en ayrıcalıklı yüzde 8’i arasındasınız.”

Bu durum karşısında kendi durumumuza bakıp sevinmek mi, yoka çoğunlukta ve sıkıntıda olan insan kardeşlerimizi düşünüp üzölmek mi lazım.

Her gün 8 bin çocuk açlıktan öölürken, tok insanların utançtan yüzü kızarmamalı mı? Kendi durumumuza şükrederken, sıkıntıda olanların da şükretmesine vesile olacak aktif bir rol almak en doğru yol olsa gerek.

YAŞADIM DİYEBİLMEK

Adamın birinin yolu bir mezarlığa düşer. Geçerken mezar taşlarındaki tarihleri okur. Hemen hepsi 1, 2, 3 en çok 5 yıl yaşamışlar. Yolcu buranın bir çocuk mezarlığı olduğunu düşünür. Ne var ki mezarıcı bunun böyle olmadığını söyler ve ekler: "Bu mezarlığın bir özelliği var. Buraya gömülenlerin, mezar taşlarına "Gerçekten yaşadım!" diyebildikleri yılları yazıyorlar." Yeni yılınızın "İyi ki yaşadım" diyebileceğiniz bir yıl olması dileği ile....



Spiritüel Uyanış

Deneyimlediğinize Dair

19 İşaret

Tamer Gerek, Galaktik Haber'den



Gezenimizde muhteşem değişimler yaşamaktayız. Eski alıştığımız yöntemler artık sorgulanmaya, çalışan

eski sistemler çökmeye başladı, insanların bir çoğu artık sorgulayıcı, ve git-tikçe daha kuşkucu bir yapıya sahip olmaya başladı.

Bunun sebebi ise, insanlığın bilin-cinin gittikçe yükselmesi ve bunun da farkına varmaya başladık. Bu aşagıda

sıraladığım örneklere siz de kendinizi yakın hissediyorsanız veya deneyim-liyorsanız, bilin ki siz de "uyanana" insanlardansınız.

Tıpkı her şey gibi, insan bilinci de gelişir ve bu gelişimin tarihi teorik fizikçi Fred Alan Wolf, veya Dr. Steven M. Greer gibi artık bir çok bilim araştırmacısı tarafından da onaylanmaktadır, ve o tarihin 21 Aralık 2012 olduğunu altını çizmektedirler. Araştırmacılara

göre 21 Aralık 2012 tarihi tamamen yanlış anlaşılıp medyatik kurumlar tarafından insanlara sadece korku ve ekonomik kazanç amacıyla yanlış yönlendirmek için kullandıklarını, ve o tarihten itibaren fiziki dünyanın değil, eski tür insan bilinç yapısının sona erdiğini söylemektedirler.

Bu Yeni Çağ, insan bilincinin yükselişini ve spiritüel farkındalığı getirdi. Bazılarımız bu değişime, araştırmalar yapıp, kitaplar okuduktan sonra bilinçli olarak katılmaktadır, bazılarımız ise kendisinde başta tanımlayamadığı değişimler yaşadığını fark ederek sonradan bu kavramları yaşadığını fark etmektedirler.

Fakat önemli olan şudur; dünyamızı sonraki nesiller için daha adil, sevgi, ve barış dolu bir hale getirmektir. Aşağıdaki örnekler bilinçsel farkındalık ve evrim çağrısını hissetmeye başladığınızı ve "uyanmaya" başlamış olduğunuzu gösteren işaretlerdir. Umarım siz de bu kavramları okuyarak, bu değişimleri deneyimlemeye başlamış olduğunuzu fark etmişsinizdir.

1. Genel toplumun yaşama biçiminin yanlış veya anlamsız gelmesi

Size eskiden mutluluk getirdiğini bildiğiniz ve sandığınız tüm kavramların yanlış olduğunu hissetmeniz, ve bu kavramların içinizdeki boşluğu artık dolduramayacağınızı fark etmenizdir. Reklamı yapılan onca materyalin boş

ve anlamsız şeyler olduğunu anlıyorsunuz. Yeni bir araba, daha üst model telefon, karamelli latte size artık gereksiz ve tamamen anlamsız gelmektedir. Ruhunuzu beslemek için artık çok farklı şeyler aramaya başlıyorsunuz.

2. İçinizde bir şeylerin değiştiğini söyleyen bir his var

Bunu tam olarak belki de açıklayamayabilirsiniz, ancak içinizde bir şeylerin değiştiğini hissediyorsunuz. Artık bildiğiniz ve alıştığınız insan değilsiniz ve artık gözünüzdeki perdenin kalktığını hissediyorsunuz. Gerçekten kim olduğunuzu, nasıl bir kişiliğe sahip olduğunuzu daha yeni fark edip görmeye başlıyorsunuz.

3. Daha gerçekçi bilgi ve tarafsız haberlerden beslenme isteği

Kendini bilgi anlamında geliştirmeye yönelik bir insan olmamanıza rağmen, birden yeni bilgilere ve çevrenizde veya dünyada gelişen olaylara karşı ilginizin arttığını fark ediyorsunuz. Bu özelliği taşıyan bir insansanız eğer bir diğer olasılık da, güncel olan her yerde ulaşabileceğiniz haberler veya gelişmeler yanında bir de alternatif medya veya komplo teorilerine de ilginizin artışıyla beraber bu tür kaynakların da bakış açısına ilgiyle yaklaşmanız.

Eskiden belki medyada duyduğunuz haberleri hiç sorgulamadan kabul ederken artık bazı haberlerin gerçek-

liğiyle alakalı kuşku duymaya başladınız. Bir bilgiyi veya yeni bir haberi kendi mantık süzgecinizden geçirmeden kabul etmiyorsunuz, çünkü artık sorgulamadan kabul etmektense önce bilinçli olarak bir fikir yürütüyorsunuz.

4. Sistemin işleyişi ve doğruluğu hakkında artık kuşku duymaktasınız

Eski sistemlerin birçoğunun geçerliliğini veya adaletini sorguluyorsunuz. Hükümeti, finansal sistemi, eğitim sistemini, medya ve eğlence endüstrisini, profesyonel spor endüstrisini, sağlık sistemini ve dini sistemi sorgulamaya başlayacaksınız. Değer yargılarınızın artık çok daha hassas olduğunu ve bu sıraladığım bir çok kurumun yürüttüğü sistemin ne kadar yanlış olduğunu fark edeceksiniz.

5. Alternatif veya doğaüstü bilgilere ve güçlere karşı ilginiz artmakta

Astroloji, spiritüalizma, el falı, tarot gibi veya benzeri konuları öğrenme ve üzerinde çalışma yapma ihtiyacı duyuyorsunuz. Belki de evrenin, medyada duyamayacağınız gizemli bilgilerine, karşı bilgi edinmek istiyorsunuz.

6. Sağlığınıza ve tükettiğiniz besinlere, eskisinden çok daha fazla önem veriyorsunuz

Vücudunuzu daha çok dinlemeye başlıyorsunuz. Bedeniniz için yaptığımız şeylerin sadece fiziksel

sağlığınıza değil ruh sağlığınıza da çok faydası olduğunu fark ediyorsunuz. Artık besin değeri daha yüksek yiyecekler, içecekler tüketmeyi ve daha çok egzersiz yapmayı tercih ediyorsunuz.

7. Doğaya karşı eskisinden daha fazla saygı ve ilgi duyuyorsunuz

Kentsel yerleşimlerin artık çok gürültülü ve yaşanılabilir olmadığını fark ediyorsunuz. Yüksek beton binalardan ve trafikten çok rahatsızlık duyuyorsunuz. Kentsel alanda vakit geçirmektense şehir dışına bir gezi düzenlemek veya ormanda bir yürüyüşe çıkmak gibi aktiviteler yapmaktan hoşlanıyorsunuz.

8. Çevrenizi temiz tutmak konusunda daha duyarlı, daha girişkenseniz

Örneğin yolda yürürken çöp kutusunu kullanmak gibi çok basit şeyleri kaç kişinin ihmal ettiğini fark etmeye başlıyorsunuz. Çevre kirliliğine karşı artık daha çok hassasiyet gösterip kendi evinizde veya çevrenizde de geri dönüşüm kavramının önemini öğrenip kullanmaya başlıyorsunuz.

9. Eski arkadaşlarınızdan artık farklı olduğunuzu fark edeceksiniz

Uzun zamandan beri arkadaş olduğunuz insanlarla artık eskisi kadar ortak noktanız olmadığını fark edebilirsiniz. Onların, hayatlarındaki günlük sorunlara fazlasıyla önem verdiklerini ve o sorunların içinde kaybolduk-

larını fark edebilirsiniz. Sizi "aşağı çekmeyen" daha kaliteli ve daha anlamlı arkadaşlıklar arayabilirsiniz.

10. Hayatınızın daha senkronize olduğunu fark edebilirsiniz

Henüz anlayamadığınız veya anlamlandıramadığınız işaretler veya sayılar sürekli olarak karşınıza çıkabilir. Örn. saate baktığınızda 11:11, 15:15... olması veya insanların size "mükemmel zamanlama" veya "tam seni aramayı düşünüyordum" demesi olabilir.

11. Yüzeysellikten uzak durup kendiniz olabileceğiniz ortamları tercih edersiniz

Samimiyetsiz ve başka çıkarları olan insanları fark edip artık o tarz insanlardan tamamen uzaklaşmak istersiniz. Kendinizi rahat hissedeceğiniz ortamlarda olmayı artık giderek daha çok arzulamaya başlıyorsunuz. Artık gerçek olmayan insanların çevresinde bulunmak istemiyorsunuz.

12. Dünyanın şimdiki halinden derin bir üzüntü duyup, daha iyi bir yer olmasını istiyorsunuz

Sadece çevrenizde değil, tüm dünyada insanların acı çektiğini anlamaya başlıyorsunuz. Bu acıları adeta kalbinizin derinliklerine kadar hissediyorsunuz ve o acı çeken insanlara karşı şefkat duygusu hissediyorsunuz. Başka insanların acılarını dindirmek için derin bir arzu hissediyorsunuz.

Kendinizi düşünmek yerine başkalarını düşünüp onlara yardım etmek istersiniz.

13. Hayatın gerçek anlamını kavramak için derin bir isteğiniz var

Buraya belli bir sebep için geldiğinizi ve mutlaka bir amacınız olduğunu düşünüyorsunuz. Kafanızdaki soruların cevaplanması için maneviyatı yüksek olan bir danışman veya yakın hissettiğiniz bir dinin temsilcisiyle görüşme isteği hissedebilirsiniz. Kendinizin daha önce hiç tahmin etmediğiniz bir şekilde manevi veya spiritüel konularla ilgilendiğinizi fark edebilirsiniz. Hayatınızda, karşınıza yeni çıkan manevi bir yolu takip etmeyi karar verebilirsiniz.

14. Sezgilerinizin güçlendiğini fark edebilirsiniz

Sezgi yeteneğinizin arttığını, mantıklı açıklaması olmayan şeyleri birden hissedebilir, bilebilirsiniz. Harekete geçmeniz için siz dürtebilir ve o dürtülerinizi takip ederseniz daha önceden cevabını aradığınız şeylerin karşınıza çıktığını keşfedebilirsiniz.

15. Yaratıcılığınızı ifade etme isteğiniz olabilir

Yaratıcılığınızı ifade edebilmek, ilgilendiğiniz alanda yeni bir şey yaratmak için, bir arzu hissedebilirsiniz. Sanata ilgi duymaya başlayıp veya ilgilendiğiniz sanat dalında daha derinleşebilirsiniz.

16. Uyku düzeniniz değişebilir

Artık aynı süre uyuyamadığınızı, vücudunuzun uyumak istediği saatin değiştiğini deneyimleyebilirsiniz. Bedeninizin, yenilenmek için gün içinde de uykuya ihtiyacı olduğunu fark edebilirsiniz.

17. Kontrol edemediğiniz şeyler hakkında endişe etmiyorsunuzdur

Endişe etmeniz gereken konular hakkında artık çok seçici davranıyorsunuz. Her türlü soruna hâkim olamayacağınızı ve bazı konuları olurlarına bırakmanız gerektiğini anlıyorsunuz. Kontrol edemediğiniz konular için kendinizi kötü hissetmemeniz gerektiğini ve sadece kendinizi kontrol edebileceğinizi fark edersiniz.

18. Uzlaşmacı ve barışçıl çözümlere dayanan yollardan gitmeyi tercih ediyorsunuz

Artık küçük ve önemsiz konular üstünde tartışmaya gerek durmuyorsunuz. İnsanlara bu dünyada sadece iş birliği yaparak barış halinde yaşamının tek yolu olduğunu da içinizde bulduğunuz ortamı uyumlu hale getirerek kanıtlamış da olursunuz.

19. Yaşayan her canlıya karşı derin bir bağlantı hissedersiniz

Çevrenizdeki tüm canlılara karşı daha yoğun bir bağlantı ve sevgi hissedersiniz. Hayvanlara, bitkilere, ve insanlara

eskisinden daha çok değer vermeye başlıyorsunuz. Yaşam ve evrenle olan bağınızı hissedebilirsiniz ve bunun küçük bir parçası olsanız bile bir birey olarak yaptığınız şeylerin daha yüce bir bütün için önem taşıdığını anlayabilirsiniz.

Peki Uyanışınız Hakkında Ne Yapabilirsiniz?

Öncelikle, sakin olun. Farkından olmayabilirsiniz, ancak düşünceleriniz son derece güçlüdür. Fazla endişe duymak son derece faydasızdır, çünkü gerçekten bir şey yapmak için tüm zamanınızı endişelerle yaşamak tüketebilir. Kaygı ve endişe (anksiyete) duyduğunuz zaman, bunların tümünün sadece kendi zihninizin içinde yaşandığını ve sırf endişe etmektense, önce endişe duyduğunuz düşünceleri yaşamaktan korkmamayı öğrenin ve unutmayın ki, iyi veya kötü deneyim yoktur, çünkü insana her yaşadığı olay tecrübe olarak o kişiye kâr kalır.

Meditasyon yapmayı öğrenin. Meditasyonu önceden de işlediğim konuda da belirttiğim gibi birçok yönde faydası olan bir eylemdir. Zihnimizi sakinleştirmeyi öğretir ve sorunlarımızı veya o an çözümlenemediğimiz konuları dışarıdan görmemize yardımcı olmaktadır. Meditasyon kavramına aşina değilseniz, derin düşünme tekniklerini öğreten internet sitelerini ziyaret edin veya konu ile alakalı kitapları okuyarak başlayabilirsiniz.

Benzeri şekilde düşünen insanlarla tanışıp iletişim kurmaya çalışın. İnternette kişisel ve spiritüel gelişim hakkında evrensel bir ağ olduğunu söyleyebilirim, ayrıca bu konuları paylaşabileceğiniz forum sitelerine başvurup aynı deneyimleri yaşayan insanlarla da iletişim kurabilirsiniz. Ayrıca Türkiye'de artık bir çok kişisel gelişim merkezi, yoga merkezi, ayrıca haftalık meditasyon eğitimi veren yerler olduğunu keşfedip kendinizi deneyebilirsiniz. Konuya ilişkin belgeler izleyebilirsiniz. Kişisel olarak tavsiye edebileceğim belgeler arasında; Marina Abramovic: "Sanatçı Aramızda", Dr. Steven M. Greer: Sirius, veya Awake: The Life of Yogananda isimli eserlerdir.

Doğada daha çok zaman geçirin. Uzun ve yorucu bir günden sonra eve gitmektense bir parka gidip yarım saatlik bir yürüyüş yaparak emin olabilirsiniz ki, televizyonun karşısında oturmaktan size daha iyi gelecek bir aktivite olacaktır. Sessizce bir ağacın dibinde oturarak doğanın güzelliğini veya çevrenizde olan doğal yaşamı gözlemlerken ruhunuza nasıl iyi geldiğini fark edeceksiniz.

Araştırıp bilgi edinmeye çalışın. Daha fazla kitap okuyun merakınızı gidermekten hiçbir zaman kaçınmayın. Boş zamanlarınızı, size bir katkısı olmayan boş şeylerle harcamayın. Unutmayın ki zaman, sahip olduğunuz en değerli eşyanızdan birisidir, akıllıca kullanın...

Yapabileceğiniz Diğer Şeyler

- * Negatif düşünmeyi bırakın ve pozitif olaylara daha çok odaklanın.
- * Sosyal medyada daha az vakit harcamaya çalışın.
- * Kamusal alanlarda gördüğünüz çöpleri, çöpe atıp.
- * Parka gidip yalınayak yürümeye çalışıp, toprağı hissedin.
- * Yanınızda; oniks, ametist, sitrin... gibi kristaller taşıyabilirsiniz.
- * Televizyon alışkanlığınızı azaltın mümkünse hiç izlemeyin.
- * Haber izlemeyi en aza indirgeyin. Emin olun, insanlar size önemli bir konu olduğunda haber verecektir.
- * Çocuklarınızla, evcil hayvanlarınızla daha çok vakit geçirin.
- * Daha az işlenmiş şeker tüketin, bunun yerine doğal tatlandırıcılar veya daha çok meyve tüketmeye çalışın.
- * Daha fazla sanatla uğraşın.

Bunun yanısıra bu değişimleri ne derece yaşadığımızın da açıkçası çok önemi yok, sizin bu yazıyı bulup okumanız da bu yolda olduğunuzu gösteren bir işarettir. İnsanlarda, ileride daha yoğun bir şekilde deneyimleyip görebileceğimiz muhteşem bir değişim yaşanmak üzere, ve emin olun ki herkes elinden geldiği kadar bu değişime katkısı olacaktır.

Bu yüzden iyi olun ve hayatınızın en önemli yolculuğuna çıktığının bilincinde olun.

Yeni dünya bizi bekliyor...

İnsan Olmanın Anlamı

Seyhun Güleçyüz



İnsan, insan olma yolundadır, bu yüzden 21. yüzyılda yeniden tanımlanmalı ve yeni bir düzenle onun gelişimine, çağdaş kimliğini bulması için yol gösterilmesine acilen ihtiyacı vardır. Bazıları insanın yeniden tanımlanmasını gereksiz görse de, insanın antropolojik özellikleri, fizyolojik özellikleri ya da yaradılışından beri yaşadığı değişim, kökeni ile

ilgili bulgular ve bu bulgular üzerinde süren tartışmalar, “insan” adı verilen varlığın sadece maddi yapısını açıklamaya yöneliktir. Onbinlerce asırdır Dünyada varolan insan, fizyolojik özellikleriyle %90 keşfedilse de hâlâ bilinmeyen yönleri vardır.

Bedenin DNA’sının içini bile keşfeden bilim insanları, bu bilgilerin bile insanı tanımlamaya yetmediği görüşündedir. Ayrıca insanın sahip

olduğu gizli potansiyeli açıklamakta da yetersizdir. İnsanın akıl, gönül birliğiyle ortaya çıkan yaratıcı potansiyelini kullanmasına imkân veren düzenlemelerle ancak yeni bir dünyaya kavuşacağına gönülden inanıyorum.

İnsan, ruhu ve akıllı olan sınırsız bir ruhsal gelişme kapasitesi ile yaratılmış, özgür akıllı ve iradesi ile kendi geleceğini belirleyebilen, bunun sorumluluğunu taşımakla görevli olan yeryüzünün en gelişmiş canlı türüdür. İnsanın sonsuz ruhsal gelişim kapasitesine sahip olması, onun üstün niteliklerle yücelme fırsatının olduğunu ifade eder. Bizim Celselerimiz’de söylendiği gibi “İnsan kendi kendinin kullandığı bir müzik âletidir, çıkardığı güzel titreşim kadar karşılığını alır”.Görüyoruz ki, insanın yücelmesi onun isteğine ve şartlarına bağlıdır. İnsanın, insanlık onuruna yakışan, onun tekâmülüne katkı sağlayacak belli temel değerlerini geliştirmesi buna uygun bir ortamın oluşması ile mümkündür. Bunun için insanı yeniden ele almak ve onun etik değerlere bağlı ihtiyaçlarını, beklentilerini ortaya koyup, birlikte böyle bir düzeni, düzen bozmadan oluşturmak gerekmektedir.

İnsan doğası gereği özgürlüğün olduğu sistemlere yönelmiştir. Çünkü insan akıllı, sınırsız düşünce ve tahayyül özgürlüğüne sahiptir. Öyle ki, yıldızları bile etkileyecek kadar özgürdür düşüncelerimizin enerjisi. Buluşlar, felsefe buradan beslenir. İnsanın gelişmesi, olgunlaşması da aklının

ruhuyla birlikteliğinde ortaya çıkar. Ama insan aklını doğru kullanmazsa, egolarına esir olursa çok büyük zararlara sebep olabilir.

Erich Fromm; “Dış otoritenin tanıdığı özgürlük, ancak iç psikolojik şartlar uygun olduğu sürece önem kazanır.” der. Yani kişinin ruhsal açıdan tutkularından kopmuş, aklileştirdiği egolarının farkına varmış, kendini kendine tanıtmış olması gerekir. Yani asıl özgürlük siyasi ve hukuki düzenlemelerin değil, ruhsal yücelmenin ürünüdür.

İnsanın insana farksızlığını anlamışsa ve ruhuna sindirmişse insan eşitlikten, doğrudan, haktan uzaklaşmaz. Adil insan olur. Görüyoruz ki; insanı eşitlikten uzaklaştıran faktörler var..Sosyal farklılıklar,toplumsal statü veya ırkçılık gibi önyargılar insanın düşünmeden birbirine farklı bakmasına sebep olmaktadır. Bence Yaradan’ın farklı renk, ırk, cinsiyette insanları yaratmasındaki sebep, bazılarını diğerlerine üstün kılmak değil, aksine bu farklılıklara rağmen ayırım yapmadan birlik olmayı öğrenmesidir. Tabi ki burada bağlayıcı faktör sevgidir.

İnsanın bu farksızlığı idrak edebilmesi arınmasıyla, egolarından kurtulmasıyla ve doğru bilgileri benimsemesiyle olur.

İnsan doğanın bir parçası olduğunu fark etmelidir. Çünkü doğasında içindeki en küçük mikroorganizmadan en

gelişmiş canlıya kadar her şey karşılıklı bir alışverişle yani karşılıklı haklarla birbirine bağlıdır. Bazen insan şöyle bir etrafına bakıp, şu soruyu sorabilir tıpkı bir meselde okuduğum gibi; “Varede-nim şu yarattığın tüm canlılardan hangimizi, hangimizin hayrına varettin?” diye. Çünkü biliyoruz ki, basıp geçtiğimiz topraktan, içtiğimiz suya, rügâra kadar her yer ve her şey birbirine hizmet etmektedir. Ama ne yazık ki, insanın vurdumduymazlığı bu bütünlüğün dengesini hızla bozmaktadır.

İnsana baktığımızda onun varolduğundan beri dünyaya hükmetmeye çalıştığını, denizleri aştığını, uzayda gezdiğini görüyoruz. Ama kendini değişmez olarak gören, hatalarını kadere bağlayan, alınyazısına sımsıkı sarılan, iyi huylarına lütuf, kötü huylarına yazgı diyen, içindeki büyük gücü görmezden gelen de yine insan.

Mevlânâ, “Dün akıllıydım, dünyayı değiştirmek istedim. Bugün ise bilgeyim kendimi değiştirdim” demiştir.

21.yy'da bireyin içindeki gücün bilincine varması, kendini yeniden keşfederek ve dünyanın değişiminin gücünün yalnız kendi gönlünde ve aklında olduğunu fark etmesi gerekir. İçimizdeki güç, değişimle ulaşacağımız üstün yüce değerlerdir. İyilik, doğruluk, çalışma arzusu, bilgi edinme ve en önemlisi de her şeyi ayırt etmeden sevmemiz için gereken sevgidir. Bu üst değerler insanı, merhametli, adil,

yardımsever, hoşgörülü, sabırlı, sorumluluk sahibi yapar. Böylece egolarından kurtulan insan birliğe, barışa, kardeşçe rızıkları paylaşmaya yönelir. İnsan kendini bu yüce erdemlerle donattıkça, cenneti dünyada oluşturabilir. Bu bir niyet ve gayret meselesidir. Aslanın ağzındaki lokmayı kaparak maddi güce ulaşmak ya da erdemli insan olarak daha mütevazı bir yaşama razı olmak kişisel bir tercih olmakla birlikte, arınmaya başlayan insan ister istemez ikinciyi tercih eder, çünkü komşusu açken onu uyku tutmaz. Dünyayı değiştirenler içlerindeki bu gücü harekete geçirenlerdir. İnsan bilmeden giydiği bu ihtiras elbisesini çıkarıp, erdemlerini, sevgisini ve kendi özgün yapısıyla hem kendini, hem insanları yani dünyayı değiştirecek güce sahip olduğunu fark edince 21. yüzyılın yükselen değeri sevgi ve insanları sevgiye götüren yollar olacaktır.

Sevgi insanda varolan, doğru bilgi ve düşünce ile öğrenilip, geliştirilen büyük bağlayıcı güçtür. Sevgi insanın ruhsal olgunlaşmasını sağlayan ve insanın kendisi, çevresi ve doğa ile barışık yaşamasındaki en temel etkidir. Yani sevgi hiçbir şeyi ayırt etmeden sevenlerin, sabrederek sevmek, severken saygı duymak, saygı duyarak sevmek için yaptıkları iştir.

Yunus'un dediği gibi, sevgi çok büyük bir enerjidir ve insanı, yaratılmışı Yaradan'dan ötürü sevmeye bilincine ulaştırır. İnsanı insan yapar.

İnsanın bu hâle ulaşabilmesi için gönlündeki sevgiyi çoğaltarak “İnsanlık Sevgisi” gibi soyut fakat yüce bir sevgi realitesine ulaşması gerekir. Buradaki insanlık sevgisi, insanın insana fark-sızlığını idrak ederek, yaşama geçirmekle ulaşılabilecek bir sevgi ve insanlık boyutudur. Her insan akıl ve düşünce gücüne sahip olduğuna göre, düşüncelerine yön vererek sevenler, kula hizmet edenler, gönüllerde Rab’lerine yer yapanlar, gerçek insan saflarına katılabilir. İnanıyorum ki, bir gün dünyamız sevgi ile kenetlenen gerçek insanların oluşturacağı sevenler dünyası olacaktır.

İnsanlar şimdilerde teknolojinin ve teknolojik yeniliklerin, gelişmelerin boş zamanları değerlendirme yönünden sunduğu çeşitli seçeneklerden çok etkilenmektedir. Böylece yaşadığı sosyal imkânların olumsuz etkisiyle, giderek içe kapanmakta olan insanlar birbirlerinden uzaklaşmaktadır. Bu şartlar insanı mutsuz, yalnız, doyumsuz, bencil yapmaktadır. İnsanın bu olumsuz, sevgi alışverişi olmadan yalnızlaşmasından kurtarmak için yeni bir düzen gerekmektedir. Bu düzen, varolan düzeni bozmadan, insana değerlerini yücelten, ona hız katıcı bir eğitim ve sosyal programla sağlanabilir. Görüyoruz ki, tüm dinlerde Vareden’in insandan beklediği iyi, merhametli, hoşgörülü, bağışlayıcı ve seven insan olmasıdır. J.J. Rousseau; “İnsanı insan yapan nedir?” diye sorduğundan bu yana

insan gerçek kimliğini keşfetme yolunda ilerlemektedir.

Kimlik bireysel bir olgudur. Oysa insan kimliği, dünyamızda yaşanan bölünmüşlüklerden dolayı, ortaya çıkan şartlardan toplumsal bir kimlik olmuştur. Çünkü bu oluşumda toplumun ulusal, kültürel, ekonomik değer ve davranış kalıpları, kolektif semboller insanı insandan farklı kılan yapay bir kimliğin oluşmasını teşvik etmektedir. İnsan, içinde yaşadığı toplumun milli, dini, siyasi, ekonomik değer yargılarının bir ürünü olmaya yönlendirilmektedir. Yani belli kimliklere sahip insanlar oluşturulmaktadır. Bunlar **“Giydirilmiş İnsan Kimliği”** kitabında anlatıldığı üzere insanları kimlik sınıflarına ayırmaktadır.

Yalın insan kimliği bütün insanlık ailesinde ortaktır. İnsan sahip olduğu öz değer olan akıl ve ruhu ile onların sonsuz gelişme potansiyelini, niteliklerini kendinde barındırır. Akıl ve ruhun çalışma yöntemleri tüm insanlar için geçerlidir.

İkinci kimlik ise insanın fiziksel ve genetik özelliklerini kapsayan tamamen biyolojik olan genetik ya da ırk kimliğidir. Hâlbuki insanlar yaşadıkları bölgelerin coğrafi şartlarına ve iklimine en iyi uyum sağlayabilecek fiziksel özelliklere göre ayrılmış olmaları “Yaratılış Modeli”nin bir parçasıdır. Böylece genetik ırk kimliği insanlığın gündemine bölücü, ayırıcı bir unsur olarak

girmemelidir. Bu biyolojik farklar ideolojik bir kimlik oluşturmamalıdır.

Giydirilmiş üçüncü kimlik ise kültür kimliğidir. Bu kimliğin oluşumunda en etkin faktör dindir. Çünkü dinler insanlığın inanç dünyasını olduğu kadar sosyokültürel yaşantısına da şekil verir. En küçük kurumsal yapı olan aileden başlayarak dinler, hukuk, sanat, siyaset hattâ ekonomi anlayışına kadar çok geniş alanda insanı etkiler, şekillendirir. İnsana kazandırdığı yaşam tarzı, dünya görüşüyle insanlar arasında farklılıklar oluşmasına sebep olur.

Dördüncü kimlik, ulusal kimliktir. Oluşumunda farklı ırklardan oluşmuş ancak evlenmelerle karışmış uluslarda yapay bir genetik kimlik oluşturma çabaları da görülmektedir.

Bu ilk dört kimliği iç içe sıraladığımızda çoğumuz, beyaz ırkın Müslüman, Türk temsilcisiyiz diyebiliriz. Sarı ırkın Budist ya da Şintoist, Japon, Çinli olduğunu söyleyebiliriz. Görüyoruz ki zihinler böyle şartlanın-

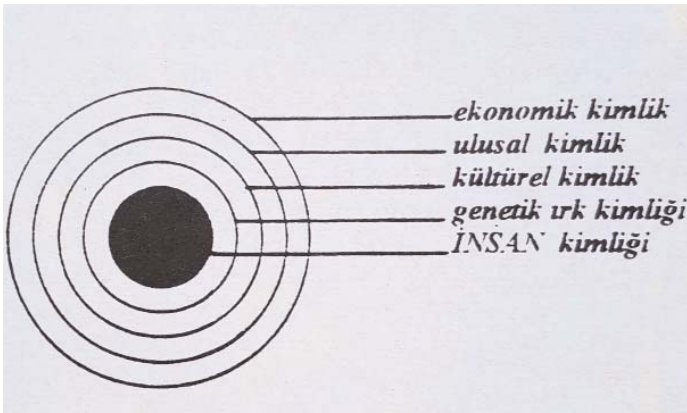
ca, düşman ırklar da olabiliriz. Ama bu kimliklerden soyutlandığımızda hepimizin özde sadece insan olduğu gerçeğiyle karşılaşırız yani soyumuzla solumuzla hepimiz sadece insanız. Yunus Emre'nin dediği gibi:

*Gelin tanış olalım
İşin kolay kılalım
Sevelim, sevilelim
Dünya kimseye kalmaz*

Bütün bu dört kimliğin üstünde bir de beşinci kimlik yani üst kimlik vardır. Ekonomik insan kimliği de denir. Güçlüdür, kendi altındaki diğer kimlikleri yönetir, ezer hattâ kendi içinde kendi çıkarlarını büyütme, her şeyden önde tutmaya şartlanmıştır. Günümüzde tüm insanlığın en fazla benimsediği, egemen olan ekonomik kimliktir. Bakınca görüyoruz ki dünyada giydirilmiş kimlikler globalleşme sürecinde güç merkezleri olmuş ve kitle hareketlerine yönelmişlerdir.

“Kime insan denir?” diye sorduğumuzda 2021 yılı itibariyle baktığımızda

onların giydirilmiş kimlikleri içinde çatışma halinde olduğunu görüyoruz. Yani insanlığın kavgası, giydirilmiş kimlikler arasında sürmektedir. İnsan önce bu giydirilmiş kimliklerin yarattığı zihinsel ve duygusal şartlanmaları aşmalıdır. Bu şartlar



insanın özgürce düşünmesini engeller. Öyleyse insanın aklını, gönlünü, düşüncelerini insan sevgisine yönlendirerek tüm insanların aynı özden olduğunu, farksızlığının idrakine varmaları için doğru değerleri kendine benimsetmeye çalışılmalıdır. Bu tüm insanları birbirine değer verip, sevmeye hattâ dünya kardeşliği idealine götürecektir.

Bunların uygulama çabaları esnasında bir yandan da, sistemin insanın ve doğanın faydasına yönelik değişim göstermesine özen gösterilmelidir. İnsanlığın varlığını koruması güven ve sevgiyle barış içinde sürdürmesi için sadece insan kimliğinde birleşmesinin gereğini fark etmesi gerekir.

Umudumuz, sabrımız, başarmaya şiddetli arzumuzun olması ve üzerinde çalışmamız küçük taşlardan büyük yapıyı ortaya çıkaracağımıza inancımız olursa ilâhi âlemden de yardım yağar. Bunun birçok örnekleri yaşanmıştır. Bu konuyu kendisi küçük ama anlamı büyük bir gerçek hikâyeye ile bitireyim.

Sene 1920 düşman kuvvetleri Anadolu'yu işgal etmiş. Osmanlı Devleti neredeyse haritadan silinecek kadar küçülmüş, Sevr anlaşmasıyla vatan işgal devletleri tarafından paylaşılmıştır. Yunanlılar, İngilizlerin desteğiyle elde ettikleri başarıyı başbakanları Venizelos'un az bulmasıyla, Anadolu içlerine yürüyerek oraları almayı istiyorlardı. Yunanlılar'ın

“Megalo İdea” dedikleri o hayale öyle kapılmış haldelerdi ki, Trablusgarp Savaşını kazanan ve Balkan Savaşında zafer yaratan kahraman Başkomutanımız Mustafa Kemal'in gücünden, milliyetçiliğinden, vatan sevgisinden haberleri yoktu. İşte o sıralarda savaş düşkünü, genç Yunan Kralı Alexander Atina'da saray bahçesinde gezinirken, kendisine hediye edilmiş bir maymun tarafından ısırıldı. Ateşi hemen yükseldi. Ne yazık ki iyileşemedi ve 25 Ekim 1920'de öldü. Yeni gelen Yunan Kralı savaşmayı istemiyordu. Yeni kabinesini kurmak için yapılan seçimlerde Başbakan Venizelos'un kaybetmesi savaşın seyri- ni değiştirdi. Kahraman Türk ordusu her halükârda yeneceği Yunan ordusunu zaman kazanıp daha iyi hazırlanarak yendi. Böylece Türkiye Cumhuriyeti devletinin kurulması Atatürkümüz'le sağlandı.

Görüyoruz ki, bir bilgenin dediği gibi “Olmayacak en büyük olup duran en küçüğün yanbaşındadır da, farkında değilsinizdir.”

Saf kimliğiyle Vareden'in bazı vasıflarını özünde barındıran insana düşen, kendinde olan bu güzelliklerini ortaya çıkarmak, gerçek insan olmak için üstüne düşen görevi yapmaktır.

Unutmamalıyız ki, iyilerin ve doğruların gözle görülmeyen orduları vardır. Bu güvenle Dünyada Yaradan'ı insanda buldurmak, insanların kardeşliğinin temelini atmak, gerçek insanın görevidir.

İklim Değişikliği İle Yetersiz Beslenme ve Açlık Kapıda...

Derleyen : Reyhan Oksay
Herkes Bilim Teknoloji'den
21 Aralık 2020



İklım değişikliğinin küresel gıda üretimi üzerindeki etkisi de göz ardı edilemeyecek kadar büyük. The Lancet dergisinde yayımlanan yeni bir araştırmaya göre gıda stoğundaki azalmaya ve yetersiz beslenmeye bağlı

olarak 2050 yılına doğru 500.000'den fazla kişi ölecek.

Bu çalışma daha önceki araştırmaların sonuçlarını doğruluyor. İklim değişikliğinin yarattığı kuraklıklar, seller ve diğer aşırı iklim olayları, tarımda

verimi düşürüyor. Tarım ürünlerinin yalnızca miktarı değil, içindeki besleyici bileşenlerin de kalitesi azalıyor.

Çalışmanın önceliklerinden farkı, iklim değişikliği kaynaklı yetersiz beslenme yüzünden ölme riskinin iki katına çıkabileceğine dikkat çekmesi.

Birleşmiş Milletler Dünya Gıda Programı yetkililerinden Richard Choularton bu konuda şu açıklamayı yapıyor: “Bu kötü gidişat yetersiz kalori almakla ilgili değildir. Mikro-besinler olmadığı takdirde kalori bir anlam taşımaz. Bilişsel ve fiziksel gelişim tamamen doğru beslenmeyle ilgilidir.”

Yetersiz beslenmenin ana nedeni sağlıklı besin miktarındaki azalma. Araştırmacılara göre ortalama olarak meyve ve sebze tüketimi iklim değişikliğine bağlı olarak 2050 yılı civarında % 4 oranında azalacak. Bu azalma en fazla Batı Pasifik bölgesindeki düşük-orta gelir grubunu etkileyecek; ancak dünyanın dört bir yanındaki yüksek gelir grubu da bu olumsuzluktan nasibini alacak.

Çalışma ayrıca açlığa bağlı ölümlerin daha çok Güneydoğu Asya ve Afrika’da meydana geleceğini öngörüyor. Bu etki şimdiden bu bölgelerde hissediliyor. Doğu ve Güney Afrika’daki kuraklık yüzünden bu yıl bir milyon çocuk açlık çekiyor. Bu bölgelerde yiyecek fiyatları aşırı yükseldi ve pek çok çiftçi yeterince ürün alamadı. Oxfam International yöneticilerinden Heather Coleman, “En yoksul

kesimden gelen aileler gelirin en büyük kısmını yiyeceğe harcıyor” diyor.

Çalışmayı yürütenler, siyasileri Paris Antlaşması’nda alınan kararlar doğrultusunda sera gazı emisyonlarını azaltmaya çağırıyor. Paris hedefine ulaşmakta zorlansalar bile hükümetlerin, yetersiz beslenmeyi azaltacak başka önlemler de alabileceğine dikkat çeken bilim insanları, yiyeceklerin ziyan edilmesi -ABD gibi gelişmiş ülkeler yenilebilir nitelikteki yiyecekleri çöpe atıyor- konusuna çare bulunmasını istiyor.

Columbia Üniversitesi’ne bağlı Lamont-Doherty Dünya Gözlemevi paleoiklim uzmanlarından Peter de Menocal, iklim değişikliğinin ekosistemleri etkilediğine dikkat çekiyor. Söz gelimi, okyanusların insanların protein gereksinimlerinin yaklaşık yüzde 20’sini karşıladığını, ancak iklim değişikliğinin okyanuslarda yol açtığı asitlenme nedeniyle istiridye, yengeç ve mercanların da aralarında yer aldığı, binlerce canlı türünün koruyucu kabuklarını oluşturamadıklarını ve bunun da sonuçta besin ağına zarar verdiğini belirtiyor.

Kuzey enlemlerinde, kısmen sıcaklıkların daha yüksek olması ve kısmen de karbondioksit artışı, bitkilerin gelişimine yardımcı olması nedeniyle, soya ve buğday yetiştiriciliğinde geçici bir canlanma meydana getirebilir. Ne var ki, 2 derece santigratlık bir artışa erişildiğinde, soya ve buğdayın gelişmeleri de sekteye uğrayabilir.

Asla Pes Etmeyen, 2020 Nobel Ödülüne
Lâyık Görülen Bir Bilim Kadını:

Andrea Ghez

Çeviri: Sena Zorla, Evrim Ağaci.org'dan



Andrea Ghez, kimsenin işe yarayacağını düşünmediği bir deneyden ötürü nasıl Nobel Ödülü kazandı? Cevap çok basit: Bir deney üzerinde ısrarcı oldu ve Samanyolu'nun merkezinde süper kütleli bir kara delik olduğuna dair kesin kanıtlar buldu.

25

yıl önce ofisimde,
yüzünde yarım
gülümsemeyle çiçeği
burnunda bir astronom

duruyordu. Bize, ekibimin üzerinde kapsamlı bir çalışma yaptığı, bizim en önemli ve en çok rağbet gören yazılımımızı daha önce hiç tasarlanmamış bir deney için onu değiştirmek ve onu bozma riskini göze almak gibi çirkin bir istekle gelmişti. Bunların hepsi Samanyolu'nun merkezinde devasa bir kara deliğin gizlendiğini kanıtlamak uğruna zaman kaybı ve yapılması mümkün olmayan bir deney içindi.

Başlangıçta "mümkün değil" cevabım (muhtemelen sert bir ifade kullandım), onun neşeli ama tereddütsüz kararlılığına giderek boyun eğdi. Bu benim doğanın sıradışı bir gücüyle, yani Andrea Ghez ile, ilk karşılaşmamdı. 2020 yılında Nobel Fizik Ödülü'nü kazanan üç kişiden biri olan Andrea Ghez, Samanyolu Galaksisi'nin merkezindeki 4 milyon Güneş kütleli devasa kara deliğin varlığına dair ikna edici kanıtlar sağlamak için çalıştı.

Bu kararlılık ve isteklilik her zaman hesaplanmış riskler alan Andrea'nın bir özelliğidir. 25 yıldır neredeyse sadece Sagittarius A (bizim yerel süper kütleli kara deliğimizin adı) kara deliğine odaklandı. Aradan geçen çeyrek yüzyılda, her büyük galaksinin kalbinde böyle canavarların yattığına dair kanıt bulmak için yapılan çalışmaların alanları giderek genişledi ve Andrea, şüp-

hesiz bu arayışın en büyük öncülerinden biri oldu.

Andrea'nın ödülü beraber aldığı bilim insanı Reinhard Genzel, en başından beri Andrea ile aynı araştırma içinde bulundu. Bu iki dehânın Dünya'nın farklı yarım kürelerinde kullandıkları teleskoplarla elde ettikleri etkileyici sonuçlar, Einstein'ın asırlık genel görelilik teorisinin başka bir öngörüsünün daha doğrulanmasını sağladı.

Bilimin pek çok alanında olduğu gibi burada da rekabet yoğun ve acımasızdı. Ama bu rekabet ile çeyrek yüzyıl boyunca tekrar tekrar test edilen konuda sarsılmaz bir sonuç elde edildi. Yarışmanın merkezindeki çalışmalar bilimin, teleskopların ve diğer âletlerin verdiği sonuçlar ile neredeyse mükemmel bir şekilde uyuyordu.

Andrea, çalışmasını W. M. Keck Gözlemevi'nin Havai Maunakea'daki ikiz teleskoplarını kullanarak durgun ve temiz bir havada Pasifik Okyanusu'ndan 4250 metre yükseklikte yaptı. Keck Gözlemevi'nin Yakın Kızılötesi Kamera (NIRC) olarak adlandırılan son teknoloji cihazını ilk o kullanmaya başladı. NIRC, asla Andrea'nın ihtiyaç duyduğu şey için tasarlanmamıştı. Görüntülerin hızlı bir şekilde okunması, ardından atmosferin türbülansının etkilerinin ortadan kaldırılarak sonucun yeniden düzenlenmesi için tasarlanmıştı. Onu reddedemedik ve değişiklikleri

yaparak makineyi onun isteğine göre çalıştırmayı başardık. Verileri anlamlandırmak oldukça zor ve zaman alıcıydı, ama Andrea'nın azmi bunun üstesinden geldi.

Bu çabaların sonucunda yıldızların kara deliğin etrafında yörünge edindiğinin kanıtına ulaşıldı. Bu şaşırtıcı bir sonuçtu; ama kesinlikten çok uzaktı. O sıralarda, yeni bir teknoloji olan uyarlanmış optikler (AO), dünya çapındaki teleskoplara konuldu. Keck Gözlemevi, bu ekipman ile donatılan ilk ve en güçlü gözlemelerinden oldu ve sonuçlar çarpıcıydı. Beklenildiği gibi Andrea, çalışması için hemen uyarlanmış optik kullanmaya başladı. Andrea her zaman daha çok çaba ve çalışma için insanları motive etti ve Keck Gözlemevindeki bilim insanları, mühendisleri ve âletleri inşa eden ekip de buna karşılık verdi. Daha fazla itici güç ve ardından gelen bilimsel ödüller, bugün uyarlanabilir optikleri gayet güçlü bir âlet yapmak için yardımcı olan şeylerdi.

Andrea, başarısının nedenlerinden birinin astronomlar ile onların ihtiyaçları sonucunda zorluğa yanıt veren mühendislerin arasındaki sıkı ve hızlı döngüden olduğunu belirtiyor. Matematik ve fizik arasındaki sıkı sinerjiyi anımsatan bir şekilde bilim soruları yeni teknolojiyi doğurur, yeni teknoloji de yeni bilimi doğurur. Andrea her zaman bu erdemli döngünün ön saflarında bulundu ve “Daha fazlasını yapabiliriz” fikrinin hevesli savunucularından oldu.

Andrea harika bir bilim insanı; bilim yapmakla kalmayıp, bunu mümkün hâle getirmek için olayları şekillendiriyor. Araştırma yapmaya ek olarak, araştırma ve teknik gelişmeleri düzenlemek için UCLA Galaktik Merkez Grubu'nu kurdu. Bir grup lisansüstü ve post doktora öğrencisine kovalamacanın tutkusu ve heyecanını aşıladı. Andrea'nın her yerde istekli bilim insanlarına kişisel olarak ilham verdiğini; yetenek, cesaret ve bağlılıkla nelerin başarılabileceği ile ilgili bir rol model olduğunu söylemek abartılı bir ifade olmaz.



Bugün, Andrea başarılarıyla bilim dünyasının zirvesinde oturuyor. Ancak onun da kabul edeceği gibi bu zafer birlikte harcanmış birçok çabayı temsil ediyor. Einstein'ın emsali bulunmayan teorik tahminlerinden tutun, basitçe "teleskoplar" dediğimiz şaşırtacak derecede karmaşık makineleri inşa etme vizyonuna sahip olanlara, bu araştırma için Dünya'nın en iyi yerlerinde konuşlanalara, âletleri tasarlayıp kullananlara, operasyonları yönetenlere, araştırmaları yürüten bilim ekiplerine

kadar her şey çok gerekli ve bunlar binlerce kişinin emeğinin ürünü.

Sonunda sadece bir kişi araştırma için fikre sahipti. Bu kişi bunu önermeye cesaret etti ve bunu gerçekleştirme kararlılığına, azmine ve odaklanma gücüne sahipti. Bunun zaman kaybı olduğunu söyleyen herkesi görmezden gelip "Hayır!" kelimesini cevap olarak kabul etmeyen, kelime dağarcığında dahi bulundurmayan bu kişi benim arkadaşım ve uzun zamandır meslektaşım.

2020 Nobel Fizik Ödülü sahibini buldu. Nobel Fizik Ödülü'nün sahibi Roger Penrose, Reinhard Genzel ve Andrea Ghez oldu.



Komite, yaptığı açıklamada Nobel Fizik Ödülü'nü üç bilim insanına kara delik araştırmaları için verdiğini ifade etti. Roger Penrose, Albert Einstein'ın genel görelilik teorisine yönelik matematiksel yöntemler geliştirdi. Teori kara deliklerin, çevresindeki her şeyi yakaladığını gösterdi. Reinhard Genzel ve Andrea Ghez ise, görünmez ve son derece ağır bir cismin, galaksimizin merkezindeki yıldızların yörüngelerini yönettiğini keşfetti. Şimdilik buna ilişkin bilinen tek açıklama süper kütleli bir kara delik olduğu. Roger Penrose, Oxford Üniversitesinde Profesör iken, Reinhard Genzel Max Planck Enstitüsünde; Andrea Ghez ise California Üniversitesi'nde çalışmalarını sürdürüyor.

Çocukların Gizli Spiritüel Dünyaları

Farkındalıklı İletişim

Yazan: Tobin Hart, Ph.D. Çeviren: Nelda İnan

Değerli okuyucularımız çocukların gizli spiritüel dünyalarının kapılarını aralamaya çalışan yazı dizimizde yazarımız TobinHart geçen ay, "Dikkatle Bakmak" ana başlığı altında "Yargılamadan görebilmek" ve "Bir başkasını saf bir gönülle tanımak" için dünyayı adeta bir çocuğun gözlerinden görmeye çalışma iradesini göstermek ve yaşanan her şeyden hoşnut olmak gerektiğinden söz edip, bunun bir "dikkatle bakmak" eylemi ve sevgiye açılan kapı olduğunu anlatmıştı bizlere. Bu nedenle ebeveynlere çocuklarının kalplerine derinlemesine bakışı içeren basit bir egzersiz önermişti. Bunu haftada bir ya da her akşam, çocukları uykuya daldıktan sonra, yapabileceklerini anlatmıştı. Bu egzersiz ebeveynlerin çocuklarının öz varlıklarına tüm şeffaflıklarıyla, merak duygularıyla ve değerbilirlik içinde bakmalarıydı. Bundan amaçlanan şey, onları gündüz yaptıkları yaramazlıklarıyla veya söz dinlemez halleriyle değil, kalplerinin içini hiçbir yargılama olmadan sadece görmek ve hissedebilmek idi. Çocuklarına bu gözle bakabilen ebeveynler onların içindeki tohumlarını besleyebilirler, onları anladıkları için de birbirlerine yakın olurlardı.

TobinHart : "Anne ve babalık yapmak, "anlama sanatını" yaşama geçirdiğimizde bizim için bilerek ve isteyerek yaptığımız bir spiritüel disipline dönüşür" demişti. Bunun uyanmak eylemi olduğunun altını çizen yazarımız, an'da farkındalıklı yaşayarak hem kendimizi, hem çocuğumuzu hem de ilişkimizi izleyebileceğimizi ve duyumsayabileceğimizi söylemişti. Çünkü An'da yaşamak, bir durumu yaşarken onun daha fazla farkında olabilmeyi ve ilişkiyle ilgili (onu spontan olarak da izlediğimiz için) daha derinden ilgilenebilmeyi sağlıyordu. Bunun zıddı ise bağı koparmak, ruhen uzaklaşmak, farkında olmamak, kendi içine-düşüncelerine, eylemlerine ve ajandasına odaklanmak ve hissizleşmekti. Hatırlayacağınız gibi geçen ay TobinHart tüm ebeveynlere şöyle bir öneride bulunmuştu: " Anatalar olarak daima uyanık halde olduğumuzda, çocuklarımızla olan ilişkilerimizin hediyesini kazanırız. Bu ilişki bizi derinden beslediği gibi, çocuklarımızı can kulağımızla dinlemek, onlara düşünceli cevaplar vermek ve onlarla gönülden buluşmak, onlarda da aynı etkiyi yaratır."

Değerli okuyucularımız bu ay konumuza kaldığımız yerden, "Farkındalıklı İletişim" başlığıyla devam ediyoruz.

Bu egzersiz çok basit ve güçlüdür. Yıllar önce karımın şehir dışında olduğu bir haftayı hatırlıyordum da, bir yandan işimi yürütmeye çalışıyor, diğer yandan onun evdeki işlerini ben üstleniyor, iki küçük çocuğumuzla ilgileniyor ve onlarla ilgili her türlü aktiviteyi yapmaya çalışıyordum. Çocuklarımla ilk kez bu kadar uzun bir zaman geçiriyordum. Birinci günün sonunda çoktan gergin, kızgın ve kaba bir adama dönüşmüştüm bile. Bir şeylerin acilen değişmesi gerekiyordu. Aksi halde önümde beni bekleyen diğer günler oldukça içler acısı ve beni perişan edeceğe benziyordu.

İlk akşam çocukları yataklarına yatırıp da, kendimi birkaç dakikalığına sükûnete erdirdikten sonra kendime şu soruları sorabildim: "Bu hafta gerçekten önemli olan ne var?", "Bu daha iyi nasıl olabilir?" Sonunda işimle ilgili beklentilerimin o hafta için çok da gerçekçi ve gerekli olmadıklarının farkına vardım. Böylelikle yeni ajandamda ilk önceliğimi çocuklarıma verdim.

Ertesi gün kendimi öylesine farklı his-

settim ki, hatırladıkça hâlâ gülümserim. Talihsiz bir başlangıç yapmışım lâkin hemen ardından muhteşem bir hafta geçirmişim. Çocuklarımla birlikte vakit geçirmek çok keyifliydi ve onlara duyduğum sevgi düşünebileceğimden de daha derinleşmişti. Onlarla bu şekilde olmak öylesine güzel gelmişti ki bana, eşimin yeniden şehir dışına gitmesini neredeyse ipe çekmeye başlamışım. Mutlak bir dönüşüm geçirmişim ve bunun sebebinin tam da an'da olmayı başarabilmemden kaynaklandığını düşünmüştüm. Bu imkân inanın hepimiz için her an mevcuttur.

Farkındalıklı yaşam, bizi eylemden ve dünya ile ilgili işlerden uzak tutmaz. Bunun yerine tam da eylemin içinde olmamıza (bu ister yemek yemek olsun, isterse de çocuğumuzun ödevine



yardım etmek olsun) izin verir. Farkındalık geliştikçe ve biz de basitçe ve dürüstçe kendi reaksiyonlarımızı gözlemledikçe ve tolere ettikçe diğer insanlara karşı da tolerans geliştiririz. Onların biricik olma hallerinden hoşnut olur, onları yargılamak yerine onlara şefkatle davranır hâle geliriz. Aslında farkındalıklı ya da uyanık olmanın temelinde saygı yatar. Bu ise ilgi göstermenize değer bir varlık olduğuna dair çocuğunuza bir mesaj iletir. Çocuğumuzu dinlemek ve anlamak için gösterdiğimiz çaba, saygının kendisidir.

Saygı, bir çocuğun sorduğu sorulara ne denli zengin, dürüst ve derinden cevaplar verdiğimizle ve ardından onlara ne denli daha fazla güzel sorular sormaya istekli olmamızla ifade edilebilir. Örneğin: "Peki sen ne düşünüyorsun bu konuda?" gibi... Saygımızı ona ileten bir diğer araç ise sadece tepkilerimiz değil, fakat aynı zamanda ondan istek ve beklentilerimizi ne şekilde ortaya koyduğumuzdur. Saygı, bir şeyin mutlaka yapılması gerektiğini çocuğunuza doğrudan söylemekle değil, neden yapılması gerektiğini ona açıklayabildiğinizde ortaya çıkabilir. Bir eylemin amacını açıklamak, çocuğa resmin bütünüdür kavratır. Körü körüne itaat pek çok çocuk için günümüzde işe yaramayan bir yöntemdir. Açıklamalar yapmak ise dünyanın nasıl işlediğini ve eşgüdümünün nasıl işe yaradığını anlamalarına yardımcı olur.

Bir şeyin nedenini açıklamak, ona işin mânâsını kavratarak, çocuğunuzun sizin kararınızla uyum içinde daha hızlı yol almasına yardımcı olur. Bazen "işin nedeni" oldukça belirgin ve mantıklıdır lâkin diğer zamanlarda ortaya koyduğumuz nedenler akla yatkınlıktan uzak da olabilir. Bazen çocuğumuza sunabileceğimiz en iyi açıklama bu gezegendeki insanların bu şekilde iş yaptıklarını onların bilmesini sağlamak olabilir. Bazen de açıklamanın ötesinde, onların yardımlarını talep ederek: "Bugün çok yorgunum ve yardımına ihtiyacım var" diyebiliriz. Bu yöntem, dürüstlük ve enformasyon vasıtasıyla aranızda güzel bir ortaklık kurulmasına yardım eder. Tabii ki bazen de hiçbir şey yüzde yüz işe yaramayabilir ama bu tarz bir taleple enerjinin nasıl değiştiğini bizzat yaşadığım için etkisini hâlâ hissedebiliyorum. Bazen de neyi söylediğimiz değil, nasıl söylediğimizdir en önemli olan.

Sekiz yaşındayken kızım ondan talep edeceğim şeyin nasıl daha etkin ve daha verimli olabileceğini bana açıklamıştı. Kızım kendisinden işbirliği talep edilmesinden yanaydı. Dış fırçasını lavabonun üzerinde bırakıp gitmesine kızıp bağırdığımda bana şöyle demişti: "Benimle bu tarz konuştuğunda, duygularımı incitiyorsun baba. Her hangi bir şeye canın sıkıldığında bunu bana anlatarak yapmalısın, bağırarak değil. Lütfen bunu bana yapma. Beni incitiyor.

Sen bağırmadan konuşsan da ben seni anlıyorum."

Spiritüel anne-babalık bize sadece çocuklarımız için değil, kendimiz için de an'da mevcut olduğumuzu anlatır bize. Bu durum, üzerinde çalışılmamış ve incelenmemiş bir kızgınlık halinin bizi geriye götürdüğünü ve kendi beklentilerimizin çocuğun hayatının önünde setler oluşturabileceğini anlamamıza izin verir. Anne-babalık aslında kendi spiritüel gelişimimizin egzersizidir de. Çünkü bu spiritüel bir yoldur. Kendimize: "Ben neredeyim?", "Bunun kendi anne ve babamla bir bağlantısı var mıdır?", "Çocuğuma ve

hattâ kendime, sevgimi tam olarak neden gösteremiyorum?", "Çocuğuma nasıl daha iyi yardımcı olabilirim?", "İçimdeki çocuğu nasıl daha fazla sevebilirim ve ona karşı nasıl daha nazik davranabilirim?"...tarzındaki soruları sordüğümüzde an'da mevcut olmayla ilgili egzersizler yapıyoruz demektir.

Anne ve babalar olarak aslında kendi çocukluğumuzdan kalmayızdır. Bu nedenle bunun ya üstesinden gelmeye ya da onunla şeref duymaya davet edilirdir. An'da mevcut olmayı seçerek, otomatik hâle gelmiş alışkanlıklarımızdan ziyade, en yüksek spiritüel beklentilerimiz ve en büyük kalbimizle harekete geçebilelim diye kendimizi merkeze alma sanatında ustalık kazanmaya çalışırız. Pek çoğumuz çocuklarımıza daha iyisini yapabilmek için kendimize anne-babalık yapmak zorundayızdır. Aksi halde bize yapılanları tekrar eder dururuz. Bir danışanım, ona anne-babalık yapmayla ilgili en belirgin özelliğin hangisi olduğunu sorduğumda bana şöyle demişti: "Ailemdeki istismar zincirini kıracak kişinin ben olduğumu fark etmiştim. Kızım için çok daha iyisini yapmak zorundaydım. Bu benim sorumluluğumdur. Ve bunu yapabildim!".

Gelecek ay: Konumuza "İçimizdeki Ebeveyn" başlığıyla devam edeceğiz.





Evrenin Kozmolojisi

Kryon Celsesi
 LEMURIAN STARSEED GATHERING
 (Lemurya Yıldız Tohumu Toplantısı)
 11.10.2020 Tucson, Arizona
 Medyum: Lee Carroll,
 Çeviren: Necati Tarıman

S elâmlar sevgili dostlar, ben Manyetik Hizmetten Kryon. Bugünün ve bugün konferans sırasında söylenenlerin farkındayım. Ayrıca önümdeki sandalyelerde oturanlarla birlikte, geleceğinizi o sandalyelerde oturup izleyenlerin de farkındayım. Daha önce de söylediğim gibi, bizim için hepsi aynı anda olmaktadır.

Zaman hiç de sizin düşündüğünüz gibi değildir. Zaman sizler için doğrusaldır ama bizim için her şey aynı anda olmaktadır. Sizler doğrusal dünyada yaşıyorsunuz ama bizler çok boyutlu âlemde olduğumuz için her şey aynı anda olmaktadır. Bizim

açımızdan sizin burada şu anda oturan haliniz ile bin yıl önce başka bir bedendeki haliniz arasında hiçbir fark yoktur. Biz sizin ruhunuzu görüyoruz ve sizi öyle biliyoruz. Sizin ışıkta terennüm edilen isminizi biliyoruz çünkü bizim gördüğümüz insan onun ebedi ruhudur.

Her biriniz bir ailenin parçasısınız ve bu aile sizin ait olduğunuzu düşündüğünüz aileden çok daha büyüktür. Şimdi size bununla ilgili bir hikâye anlatmak istiyorum. Bu sizin hikâyeniz olacaktır ama beklediğiniz hikâye olmadığı gibi benim bu haliyle hiç anlatmadığım bir hikâye olacaktır.

Bu saflığıyla, gerçekliğiyle ve doğruluğu ile istisnai ve muhteşem bir hikâyedir ama bilim insanları bu konuda benimle hiç hemfikir olmaya-caklardır. Eğer başlangıçlar hakkında bilginiz olmasını istiyorsanız, bugün için şansınıza küsmeniz gerekecek. Üstelik bunun için söyleyeceğim bir sebep de yok. Bu insanların pek hayal edemedikleri ve kavrayamadıkları bir öncüdür. “Başlangıcın ve sonun olmaması” söylemi meditasyon yaparken uygun görülmeyle birlikte gerçek hayata pek uygun düşmemektedir. Gerçi bu kavram her bakımdan doğrudur ama doğruluk algısının varlığından söz edemeyiz.

Bilimsel Konuşma

(asıl iyi hususlardan önce)

İnsanlar her şeyi bir sicim gibi düşünürler. Bir sicim parçasının ne kadar uzun olduğunu sorabilirsiniz. Aslında her sicim sizin istediğiniz kadar uzundur ama daha soru sorulurken bile doğrusallığımız açığa çıkmaktadır. Bu soruyla birlikte daha baştan ipin bir başlangıcının ve sonunun olduğunu varsayarsanız. Aslında tüm düşünceleriniz mutlak ile bağlantılıdır. Zaten bu yüzden ipin ne kadar uzun olduğunu sorarsınız.

Sizin algınıza göre her şeyin – kendiniz, yaşamınız, işiniz, eviniz, otomobiliniz, evren - bir başlangıcı ve sonu vardır. Bu şekilde düşünürsünüz çünkü günlük doğrusal yaşamınız, hattâ

varoluşunuz gerçekten de böyleymiş gibi görünür. Eğer zamanı anlayabilseydiniz, bugün hakkında konuşmakta olduğumuz şekilde, her şeyin çok boyutluluğunu anlayabilseydiniz, aklınıza gelebilecek olan neredeyse hiç bir şeyin görüldüğü gibi olmadığını da idrak ederdingiz. Ya şimdi ben size sözü edilen sicimin başlangıcının ve sonunun olmadığını söylersem? Bu durumda “Tamam, sicimi çember şeklinde bağlayabilirim. Böylece sicimin başlangıcı da, sonu da olmaz.” diyebilirsiniz ama bu hiç de doğru olmaz. Burada sadece insanın henüz var olmayan bir gerçeklikle ilgili olarak bir akıl bilmecesini çözme uğraşı söz konusudur. İşi basitleştirip sicimi dairesel hâle getirirsiniz ve böylece ortaya çıkan sonuç da sizin için yeteri kadar tatminkâr olur.

Bir şey denemek ister misiniz? Şöyle düşünün! Ya herhangi bir şey her zaman var idiyse? Böyle bir şey mümkün olabilir mi? Örneğin, Tanrı'nın başlangıcı olduğunu söyleyebilir misiniz? Bütün ilahiyatçılar böyle bir şeyin olamayacağını çünkü Tanrı'nın her zaman var olduğunu söyleyeceklerdir. Şimdi buradaki mantığı takip edelim. Eğer Tanrı her zaman var idiyse, bu Tanrı'nın parçalarının aynı olduğu anlamına gelir. Sırf kendinize uysun diye Tanrı'nın belli parçalarının farklı olduğunu iddia edemezsiniz. Ruhunuz da bunun bir parçası olduğuna göre siz de “her zaman var olmuş olmalısınız.”

Ya her zaman var olan ve başlangıcı olmayan Yaratıcının sorumlu olduğu her şey ile bağlantılı olarak “yaratılış başlangıcı” yoksa? Bu durumda evrenlerin her zaman var olduğu sonucuna varmak gerekecektir. Evet, yanlış okumadınız, “evrenler” dedim. Gerçek şudur ki, bugün bile çok evren var. Sizler evreninizin her türlü ölçünün ötesinde olduğunu düşünüyorsunuz. Şimdi bunu birden büyük sayılarla çarpın. Her zaman evrenler olmuştur ve düzenli aralıklarla yeni evren yaratmakta olan bir yaratılış sistemi vardır. Bu düşünce hoşunuza gitti mi?

Bir “ilk evren” yoktu. Evren(ler) Tanrı'nın parçasıdır ve her zaman var oldukları gibi her zaman da var olacaklardır. Bununla birlikte, bu kapsam içinde yeni evrenler sürekli olarak yaratılmaktadır. Yaratılan evrenlerden birisi her zaman var olan diğerlerinden yaratılmış olan sizin evreninizdir.

“Kryon, anlamsal (semantik) bir ifade olmakla birlikte, bir evrenin yaratılışının bir başlangıç olarak tanımlanması gerekmez mi?” Eğer bu evren var olan başka bir şeyin uzantısı oluyorsa, buna başlangıç dememek gerekir ancak siz yine kendinizi rahat hissettiğiniz sicim algısının içinde kalmak istediğiniz için bu şekilde düşünmeye çalışıyorsunuz. Evreniniz yaratılmadı ve zaten var olan bir şeyin kıvılcımının tezahürüdür.

Şimdi çoklu evrenlerin nasıl olup da yeni bir evren yaratabileceğini sormak istiyorsunuz. Bu saf fizik bilgisidir ve ileride bir zaman gerçekliği kabul edilecektir. Şu aşamada “büyük patlama” teorisinin yeni bilgiler temeline dayalı olarak değiştirilmesi ile ilgili bir tartışma yapılmaktadır. Gerçekten de bilim çoklu evrenler potansiyeli hakkında konuşmaktadır. “Büyük patlama” teorisini şimdiye dek kabul etmiş veya en azından ona inanmış olan önemli bilim insanları bile bu konu hakkında ciddi olarak düşünmeye başlamışlardır.

Sizin evreniniz başka evrenlerin ‘çarpışmaları’ sonucunda ortaya çıkmıştır. Tabii, gerçek anlamda çarpışma yoktur ama bu konu hakkında birazdan daha fazla konuşacağız. Bunu var olan bir şeyin daha fazlası olarak ortaya çıkan enerjinin uzantısı ve değiştirilmiş gerçekliği olarak düşünün.

Gerçi siz sadece bir fizik olduğunu düşünürsünüz ama çok çeşitli fizikler vardır. Sizin evreniniz içinde bile başka galaksilerde fizik biraz farklı olabilir. Zira kapalı bir ortamda (galaksi) mevcut olan fizik kuralları onu yaratmış olan şeylere göre şekillendirmektedir. Şimdi bana, “Kryon, daire çizerek konuşuyorsun.” diyorsunuz. Size böyle gelmesi gayet normaldir. Daireler çizerek konuşuyorum çünkü sizde henüz daireleri oluşturan düz çizgilerdeki noktaları birleştirme yeteneği yok. Bütün bu söylediklerimin ne anlama

geldiğini bilmiyorsunuz ve bilecek durumda da değilsiniz.

Membran olarak tanımlayacağım bir şey var. Bu boyutsal bir membrandır ve bir evreni çepeçevre sarmalamaktadır. Ancak, eğer birden fazla evren varsa, zaman zaman bu membranların birbirlerine dokunmaları söz konusu olabilir. Bu çok boyutlu membranlar birbirlerine dokunduklarında, kıvılcımlar çıkar. Mecazi ifade kullandığımı bilmeniz gerekir. Aslında başka bir evrenin uzantısı olan sizin evreninizin başlangıcı da tam da bu şekilde olmuştur. Sizin “Büyük Patlama” dediğiniz durum aslında bir çocuğa bile inandırıcı gelmez. Çocuk size her şeyin nereden geldiğini sorduğunda “Başta hiçbir şey yoktu ama aniden her şey oluverdi” dersiniz, çocuk bir süre düşündükten sonra “Eğer başta hiçbir şey yoksa, her şey nasıl olup da bir şeyden geldi?” diye soruverir. İşte o noktada bilim duraklar ve çocuğa ukalalık etmemesini söyler.

Sizin evreninizin “başlangıcında” da özel bir durum vardı. Madde yokluktan yaratılmamıştı ve daha önceden var olan madde (enerji) bugün kendi evreniniz olarak bildiğiniz bir boyutsallığa patlama şeklinde genişlemiş ve patlama (genişleme) daha sonra devam ederek bugün gördüğünüz semâya dönüşmüştür.

Bu genişleme sonucunda zaman içinde pek çok galaksi ortaya çıkmıştır.

Galaksiler zamanla biraz değiştiler ve ilk başta son derecede sıcak olan madde, milyarlarca yıl boyunca soğudu ve yerleşik hâle geçti. İşte bu milyarlarca yıl boyunca sizin gezegeninizde yaşamı yaratan süreç pek çok başka gezegende de yaşamı ortaya çıkardı.

Büyük ve Makul Hakikat (İyi işler)

Her türlü yaşam sizin her gün çevrenizde gördüğünüz süreçlerden ve elementlerden yaratılır. Aynı periyodik element tablosu (henüz keşfetmediğiniz elementler bunun dışında kalmak üzere) galaksinizin her yerinde mevcuttur. Dünyada yaşamı yaratan şeyler her yerde yaşamı yarattılar. Bu bütün yıldızlar ve gezegenler ile ortak noktanızdır. Hem elementler, hem de enerji tepkimeleri aynıdır. Eğer bunları benzer büyüklükteki ve yapıdaki yıldızların (güneşlerin) çevresindeki gezegenlerde, benzer çekim, atmosfer değişimleri ve su ile beraber biraraya getirirseniz, birçok dünya ve yaşam elde edersiniz.

Bütün bu yıldızlara bakıp şimdiye dek oralardan merhaba diyen çıkmadığı için tümüyle yalnız olduğunuzu nasıl düşünebilirsiniz? Genel kabul gören teori, “Şimdiye dek merhaba diyen çıkmadığına göre kimsenin var olmadığı sonucuna varabilirim” şeklindedir. Pek çok zeki ve akıllı insan bu şekilde düşünmektedir. Ben de size şimdiye dek kimsenin “merhaba” dememesinin

çok iyi sebepleri olduğunu söylüyorum. Eğer bunları bilmiyorsanız, bu celsenin sonunda size gerekli bilgileri vereceğim.

Başka varlıklar vardır ve oradadır sevgili dostlar. Zaman içinde evren tedricen soğudukça ve galaksiler bugün gördüğünüz hâle geldikçe, yıldızlar ve gezegenler oluştu ve doğal olarak gelişen fiziksel senaryo içinde her yerde yaşam filizlendi. Bunun başka türlü olabileceğini düşünmek dünya üzerinde bile gördüğünüz işlerin yürüme şekline tümüyle aykırı olurdu.

Gecikmiş Dünya

Galaksinizdeki diğer gezegenlerde yaşam başladığında Dünya ne durumdaydı? O dönemde Dünya bebeklik çağını yaşıyordu, diğer hepsinin yaptığı şeylerin aynısını yapıyordu. Çünkü hepsi kabaca aynı yaşlardaydı. Ancak, yaşamın doğal ve yavaş oluşumu genellikle farklı yerlerde farklı tezahür eder. Çünkü her şey her zaman aynı şekilde biraraya gelmez. Dünyada yaşam birçok kez baştan başladı sevgili dostlar. Tüm gezegenlerde süreci başlatan mikrobiyolojik çeşitler burada devam ettirilemedi çünkü sistemde yaşamın devamı için gerekli olan tüm parçalar henüz mevcut değildi. Diğer gezegenlerde süreçler aynıydı ama oralarda kimyasal yapı, yaşamın devamına çok daha erken dönemde izin verdi. Dolayısıyla, diğer gezegenler bu

Dünyaya göre daha önde başladılar. Aslında diğer gezegenlerde buradan milyonlarca yıl önce yaşam başlamıştı. Dünyada ise fotosentezin oluşması için gerekli olan elementler daha geç ortaya çıktı ve o yüzden yaşam daha geç dönemde başladı.

Yaşamın Dünyada bildiğiniz şekliyle doğal gelişimi bazı şeyler değişmeye hazır hâle gelene kadar – yani pek çok dünyada meydana gelen ruhsal müdahale – her yerde aynı şekilde yürüdü. Sevgili dostlar, birçok gezegenin kendi yaratılış hikâyesi vardır ve hepsinde ilâhi ruh insan benzeri bedenlere “üflendikten” sonra, aynen sizin Dünyanızda olduğu gibi, ilâhilik kıvılcımı başlamıştır. Bu süreç esnasında o varlıklara da, sizde olduğu gibi, “Sevginin yaratıcısını bulmak veya bulmamak” bakımından özgür irade ve seçim hakkı bahşedilmiştir.

Bu arada Dünyada yaşamın başlatılması için denemeler yapılmış ve müteaddit defalar başarısızlık yaşanmıştır.

Gerçekten de sizlerin melekler olarak gördüğünüz veya melek gibi görünen varlıklar, gezegendeki topluma yaşam kıvılcımı ile birlikte temel hakikatin bilgisini ve kendi görkemlerini verdiler. Dünyadaki insanlara ve diğer gezegenlerdeki insan benzeri varlıklara da “Yaratıcının suretinde yaratıldıkları” anlatıldı. Ve böylece burada olduğu gibi diğer yerlerde de medeniyet

serüveni başladı. Hepsi sevgi suretinde yaratılmışlardı.

Bu medeniyetler bireylerin veya eylemlerin sınavı olmaktan ziyade bu varlıkların bilinçlerinde gelişen karanlık ve aydınlık enerjinin sınavıydı. Sınav her zaman aynı olmuştur. Bu ilâhîlik kıvılcımına sahip olan varlıklar yalnız başlarına bırakıldıklarında Yaratıcıyı bulabilirler mi? Bu varlıklar biyolojiden çok esas olarak ruh sahibi olduklarını anlayabilecekler mi? Zaman içinde bu varlıklar “sevgi suretinin” en iyi taraflarını kopya edebilecekler mi? Özgür iradeyle çok boyutlu luğu keşfedip daha üst bilinç seviyesine çıkabilecekler mi? İçlerine bulmaları için yerleştirilmiş olan Tanrı’yı bulabilecekler mi?

Bu gezegenlerin sakinleri çok uzun süreler boyunca bu bulmaca üzerinde çalıştılar ve bazıları gerçekten de başarılı oldular ve yükselişe geçtiler. Bu varlıklar çok boyutlu şeylerin ne olduğunu ve neye benzediğini bulabildiler. İçinde buldukları karanlığı fark ettiler ve ardından da karanlığın dışına çıkmayı becerdiler. Bu varlıkların bilincin değişip yükseldiğini ve böylece yüzlerce yıllık ömür süresine eriştiklerini anlamaları binlerce yıl sürdü. Bu durumda sadece bilinçleri sayesinde gezegenin fiziğini değiştirme imkânına sahip olmuşlardı. Bazıları bu aşamaya dahakısa sürede, bazıları ise daha uzun sürede gelebildi. Bu arada dünyada yaşam nihayet gelişmeye başlamıştı.

Yükselen varlıklar ruhun aslında Yaratıcının parçası olduğunu anladıklarında amacın ne olduğunu da idrak ettiler. Amaç başka bir gezegendeki varlıkların aynı fırsata sahip olmalarını sağlamaktı. Zamanı geldiğinde ve bu varlıklar hazır oluklarında etrafa baktılar ve bazı uzak yıldız kümelerindeki gezegenlere gittiler. Böylece o gezegenlerde seçim fırsatları yarattılar. Bu gezegenlerde bir süre sonra yükselmiş üstatlar aileleri oluştu ve bu sayede belli bir zaman sonra bu varlıklar özgür iradeleriyle evrendeki titreşimi arttıracak duruma geldiler.

Yeteri sayıda varlık yükseliş statüsüne geçtiğinde başka bir yıldız kümesi, daha sonra yine başka bir yıldız kümesi ve daha sonra başka bir yıldız kümesi arayıp buldular. Bu süreç milyonlarca yıl boyunca bu minval üzere devam etti.

Bu sırada Dünya da gelişmesini sürdürmüştü ve insanlar ortaya çıkmıştı. En son yükseliş statüsüne geçen varlıklar için Dünyayı ziyaret etmenin, oradaki insanlara hak ettikleri ilâhîlik ile birlikte o güzelim ruhu bahşetmenin ve ne yapacaklarını görmek için onları serbest bırakmanın zamanı gelmişti. İşte bu sizin Âdem ile Havva hikâyesinin başlamasının zamanıydı. Zaten aynı şeyler o gelen varlıkların dünyasında da olmuştu. Bu yükselmiş varlıklar dünyadaki insanlar açısından meleklerle en yakın varlıklardı ve böylece insanlar onları “melek” olarak

adlandırdılar. Bu hikâyeler tarihi anlatımlarda ve kitaplarda yer aldı.

Sizler “mahalledeki yeni çocuklarsınız sevgili dostlar. İnsan olarak yepyeni ve taptazesiniz. Başlangıçta hazırdınız. Sizler ilâhiliğinizi bu enerjiye sahip olan ve size en yakın yıldız kümesindeki varlıklardan aldınız. Bu aşamadan sonra büyüme sürecine girdiniz, bu meyanda uygarlık serüveni ile birlikte savaşlarla uğraştınız ve aynen sizler gibi kendi gezegenlerinde sizden önce karanlık enerjilerle sınavları geçip seviye atlayan varlıklara benzer şekilde keşif ve çalışma safhalarını atlattınız. Sizler galaksideki en genç insan grubuydunuz ve sizden öncekiler gibi bilinç yapbozu üzerinde çalışmaya hazırlanıyordunuz.

Sizler bu aşamada çabalarken düzinelerce yükselmiş gezegen sizi bildikleri için, sizleri gözlüyorlardı. Sizlerin bahşedilen özgür irade ile neler yapacağınızı izliyorlardı. Onlar buraya gelemiyorlardı, bu ilâhilik sınavında size dokunamıyorlardı ve üstelik müdahil olmak isteyen varlık-

ların bunu yapmasına engel olunuyordu. Aslında müdahale hâlâ engellenmektedir. Böylece yükseliş olsun veya olmasın kendi özgür irade ve seçiminizle kendinizi yok etmek veya etmemek hakkına sahipsiniz. Özgür irade sayesinde seçim size kalmıştır.

“Neden Tanrı basitçe ışığı açıp herkesin eve gitmesine izin vermiyor?” gibi sorular sıkça sorulmaktadır. Sevgili dostlar, bunun nedeni size kararınızı saf hâle getirme imkânı vermektir. Burada neler olup bittiğine insan bilinci karar vermektedir. Hepsini neler olacağına bakıyor.

Birçok gezegene sahip 9 yıldızlı Pleiades yıldız kümesinden gelen ebeveynleriniz size ilâhilik “paketini” getirdiler. Aslında aynı paket çok uzun zaman önce başkaları tarafından onlara da getirilmişti. Sevgililer onların DNA’sının bir kısmına sahipsiniz. Bunu biliyor muydunuz? Bu safhada pek çok bilim insanı gezegendeki modern insan türünün onların altında kalan herhangi bir türden biyolojik gelişme sayesinde ortaya çıkmadığını artık

anlamaya başladı. Sizler buradaki hiçbir şeyden gelmediniz. Sözü edilen o kayıp halka yıldızlardan gelmektedir.

Sizin ilâhiliğinizi başlatan Pleiadesliler



de kendi sınavlarından geçip belli bir yükselişe ulaştıklarında, “Bu çok iyi” dediler ve sonra buraya geldiler. Bugün o geliş kutluyoruz. Bugün bu inanılması zor hakikati belirtmek için kendilerini ortaya atmış olan birkaç kişiyi kutluyoruz. Bugün çılgınlık olarak nitelendirilen hususlar yarın çekirdek hakikat olabilir ve zaten tarih işlerin böyle yürüdüğünü açıkça göstermektedir.

Sizi ve görkeminizi kutluyoruz çünkü bu kavşakta bir köşeyi döndünüz ve başka dünyalardaki birçok varlığın olmasını ümit ettikleri şeyi gerçekleştirmeye başladınız. Şu anda özgür seçimle, durdurulamayan bir top yuvarlanmaya başlamıştır. Yavaşlayabilir veya hızlanabilir, bir süre biraz kirlenebilir ama durdurulamaz. Bu Yeni Lemurya, bu yükseliş topudur, sizin zamanınızda ve tarihinizde yuvarlanmaktadır. Böylece bu gezegenin artık “hikâyenin geri kalan kısmını” öğrenme zamanının geldiği ilan edilmektedir.

Bu gezegen eski enerjiden yeni enerjiye, dört boyutluluktan çok boyutluluğa geçmektedir. Aynen çocukların büyüme aşamasında olduğu gibi, bu tuhaf bir zamandır. Bu aşamada her şey savrulur ve hareketler tuhaflaşır ve sizler böylesiniz.

Burada olan, daha sonraki bir tarihte dinleyen (ve okuyanlar) dâhil yaşlı ruhlara anlattığım her şeyin doğru olduğunu teyit ediyorum. Tüm bu hususları dinleyip inanmazlıkla veya

hayretle kafalarını sallayan bilim insanları ileride aynı yapbozu çözmek için uğraş vermek durumunda kalacaklardır. Farklı olan husus bunun sadece ruhsal bir yapboz olmamasıdır. Bu aynı zamanda bir fizik bulmacasıdır, çünkü Tanrı büyük fizikçidir. Ancak, inatçılık yüzünden eski işlevsizlik durumunu devam ettirmek istedikleri için açılan gerçeği görmek istemezlerse, yıldızlardan gelenler buraya varıp nihayet “Merhaba” dedikten sonra yeni fizikten söz etmeye başladıklarında, zor bir ikileme karşı karşıya kalacaklardır. Burada her fizik kuralı ve kanunu onu değiştirmeye davet ediyorum.

Pleiadesliler bu toplantıdan ve Yıldız Tohumundan haberdardır çünkü biraraya gelmeye başlıyor ve içgüdüsel olarak bildiğiniz gibi büyük bir aile olduğunuzu öğreniyorsunuz.

Yıldız Aileleri Tarafından Karşılanmamanızın Nedeni

Şimdiye kadar yıldız ailelerinin sizleri ziyaret etmemiş olmalarının sebepleri olduğunu söylemiştim. Bunları şu şekilde sıralayabiliriz:

Birinci Sebep: Onların varlığına tam olarak inanmıyorsunuz. Hazır değilsiniz. Pek çok insan onları bekliyor ama sahip olacakları bilinci hiç beklemiyorlar. İnsanların çoğu fetheden uzaylılar beklentisi içindedir çünkü tarihiniz ve toplumunuzdaki geçerli olan enerji bunu dikte etmektedir.

İkinci Sebep: Hâlâ eski enerji içindediniz ve bu yüzden de çok tehlikesiniz. Eğer bugün herhangi bir biçim veya enerjiye sahip olan bir araç Beyaz Sarayın bahçesine inse ne olur biliyor musunuz? Neler olacağını size söylememe gerek var mı? Sizler çok tehlikesiniz ve henüz hazır değilsiniz.

Daha ileri bir dönemde daha yüksek bilince sahip olan insanlık onların gelmesini bekleyecektir. Bazılarınız Yıldız Annelerin söyledikleri ninnileri duymaya ve hatırlamaya, sizlere söylediklerimin gerçekliğini idrak etmeye başladıklarında, bu varlıklar da gelecektir. Yaratıcının suretinde yaratılmış olan insan ruhunun yaratılışına girmiş olan sevgi, insanlık tarafından anlaşılıp kabul edildiğinde, bu varlıklar gelecektir.

Hep söylediğimiz gibi, yukarısı nasılsa, aşağısı da öyledir. Şu aşamada siz aşağıdasınız ve bir zaman sonra siz de yukarıya katılacaksınız. Bu olduğunda, farkı anlayabilecek durumda bile olmayacaksınız. Bu gezegenin nasıl olacağı ile ilgili bir vaattir. Hemen değil, yüz yıl içinde de değil ama mutlaka olacaktır.

Sizin şimdiki halinizle yüz yıl sonraki haliniz arasındaki fark şaşkınlık verecek kadar büyük olacaktır ve burada sadece yüksek teknoloji icatlarından söz etmiyoruz. Aslında hemen hemen her şey yüksek bilinç sayesinde olacaktır ve burada büyük bir fark vardır. Bizim öğrettiğimiz de budur.

Ben 1989 yılında geldim. Gündönümlerinin devinimi tam hız ile devam ederken buradaydım ve kehanetlerde ve hattâ peygamberleriniz tarafından da bildirilmiş olmasına rağmen kendinizi imha etmeyeceğinizin potansiyeller alanında güçlü bir yeri olduğuna biliyordum. Gerçekten de kendinizi yok etmediniz ve bu sizin burada görkem ve olgunluk kazanmış olduğunuzun göstergesidir. Ben de zaten bu yüzden buradayım ve yine aynı nedenle bu iki günde karşılaştığınız Yıldız Tohumları da buradadır.

Yıldız Tohumlarının gerçekte kim olduğunu merak mı ediyorsunuz? Hepsi sizdendir. Artık potansiyeli anlamamanın zamanı gelmiştir. Gerçekten de başka bir yerden olmanız mümkün müdür? Bu doğru olabilir mi?

Ben bu sebeplerden dolayı insanlığa aşığım. Bir çocuğun yavaşça büyüüp erişkin olmasını, kendi farkındalığına sahip olmasını ve keşif seyahatine başlamasını izlemek ebeveyn sevgisini büyük ölçüde artırır. Ben kimim? Buraya nasıl geldim? Bundan sonra ne olacak? Bu suallerin cevapları beklenmektedir ve cevaplar zaten yeni ifşa edilen hakikatler olacaktır. Daha fazlası da var ama şimdilik ve bu toplantı amaçlarına uygun olarak bu kadarı yeterlidir.

Ve öyledir.

KRYON

